

DOCUMENTE DIN ARHIVA MĂNĂSTIRII DOHIARIU DE LA MUNTELE ATHOS (1617–1653)*

PETRONEL ZAHARIUC**, FLORIN MARINESCU***

Din bogata arhivă românească a mănăstirii Dohiariu de la Muntele Athos¹, publicăm acum 52 de documente, dintre care 36 după original (două slavo-române) și 16 rezumate (două după documente slavo-române). Am ales să redăm doar acele acte care nu au fost incluse în colecțiile *Documenta Romaniae Historica* (DRH), seria B, *Țara Românească* și *Documente privind istoria României* (DIR), seria B, *Țara Românească*, chiar dacă în aceste colecții ele au fost transcrise după copiile și traducerile din manuscrisul nr. 314 (Condica mănăstirii Slobozia lui Enache), aflat la Arhivele Naționale București, precum și după documentele foi volante, originale și copii, păstrate în aceleași arhive². Manuscrisul nr. 314 cuprinde o mare parte din arhiva românească a mănăstirii Dohiariu (742 de documente, dinainte de 26 aprilie 1807) și a rămas în țară după secularizarea averilor mănăstirești, astfel că actele respective au putut fi editate și folosite în istoriografia românească³. Copiile documentelor în limba română și traducerile actelor în limba slavonă sunt de foarte bună calitate și conțin foarte puține greșeli⁴. De asemenea, nu am inclus în acest grupaj documentele din arhiva mănăstirii Dohiariu, care au fost publicate de Grigore Nandriș în perioada interbelică⁵.

---

* Acest studiu face parte dintre rezultatele proiectelor de cercetare CNCS-UEFISCDI, IDEI, nr. PN-II-ID-PCE-2012-4-0552.

** Universitatea „Al.I. Cuza”, Iași, Facultatea de Istorie; zahariuc@uaic.ro.

*** Institutul de Studii Neoeleene, Atena; florinmar@ymail.com.

¹ Florin Marinescu, *Η Τερά Μονή Δοχειαρίου στη Ρουμανία. Τι λένε τα έγγραφα*, Αγίου Όρους, 2009.

² Arhivele Naționale București (în continuare: ANB), Manuscrise, nr. 314 (Condica mănăstirii Slobozia lui Enache); vezi și Vasile Gh. Ion, *Actele Secției Bunuri Publice – București. Mănăstirile Slobozia lui Enache și Apostolache, Snagov, Spirea din Deal, Sf. Spiridon Nou și Sf. Spiridon Vechi*, București, 1954, p. 17–73.

³ Petre Ș. Năsturel, *Le Mont Athos et les Roumains. Recherches sur leurs relations du milieu du XIVe siècle à 1654*, Roma, 1986, p. 203–208; Ioan Moldoveanu, *Contribuții la istoria relațiilor țărilor române cu Muntele Athos (1650–1863)*, București, 2007, p. 185–195.

⁴ Documentele au fost copiate și traduse de Chiriță Gheorghiu, dascăl slovenesc la Școala domnească de la Sf. Gheorghe Vechi din București.

⁵ Grigore Nandriș, *Documente românești în limba slavă din mănăstirile Muntelui Athos (1372–1658)*, București, 1937, *passim*. După această ediție, documentele au fost rezumate de Teodor Bodogae (*Ajutoarele românești la mănăstirile din Sfântul Munte Athos*, București, 1940, p. 229–232) și de Virgil Căndea (*Mărturii românești peste hotare. Mică enciclopedie de creații românești și de izvoare despre români în colecții din străinătate*, vol. I, <Albania-Grecia>, București, 1991, p. 456–457).

Aceste documente nu sunt referitoare la relațiile dintre Țara Românească și mănăstirea Dohiariu de la Muntele Athos, ci privesc averile adunate de mănăstirea Slobozia lui Enache și de schitul Apostolache, ambele metocuri ale mănăstirii athonite. Documentele pe care le publicăm acum nu conțin informații de mare importanță pentru istoria Țării Românești, ci doar date mărunte, care completează istoriile celor două așezăminte monahale românești⁶, sporind, totodată, numărul de documente păstrate din prima jumătate a secolului al XVII-lea. Pentru transcrierea acestor documente am folosit regulile urmate pentru întocmirea volumelor din colecția DRH, seriile A și B (*Moldova și Țara Românească*); tot în aceste volume se găsesc și traduceri ale unor expresii slave și ale unor părți ale formularului diplomatic, pe care nu le-am mai tradus în note, pentru a nu încălca inutil aparatul critic.

Toate documentele cuprinse în acest grupaj au fost publicate, în rezumat, în catalogul în limba greacă. În acest catalog, 14 documente din prima jumătate a secolului al XVII-lea au fost publicate sub date greșite, pe care am socotit necesar să le corectăm acum: 19 (1623 iulie 10)⁷, 36 (1626 iulie), 37 (1626 iulie 23)⁸, 38 (1627 iunie 8)⁹, 52 (1635 decembrie 12)¹⁰, 91 (1644 iulie 1)¹¹, 92 (1643 septembrie 1 – 1644 august 31)¹², 102 (1645 noiembrie 24)¹³, 104 (1646 ianuarie 2)¹⁴, 106 (1646 mai 21)¹⁵, 114 (1647 aprilie 13)¹⁶, 118 (1647 iulie 8)¹⁷, 120 (1649 iulie 11)¹⁸, 126 (1650 februarie 4)¹⁹, 135 (1652 septembrie 1 – 1653 august 31)²⁰.

⁶ Pentru bibliografie, vezi Nicolae Stoicescu, *Bibliografia localităților și monumentelor feudale din România, I – Țara Românească (Muntenia, Oltenia și Dobrogea)*, 2 vol., Craiova, 1970, vol. 1, p. 34–35 (schitul Apostolachi), vol. 2, p. 587–588 (mănăstirea Slobozia lui Ianache sau Vaideei). Pentru ctitorul mănăstirii din Slobozia, postelnicul Ianache Caragea, vezi, mai nou, Petronel Zahariuc, *Un sigiliu, o stemă, un ctitor și o ctitorie (mănăstirea Sfântul Sava din Iași)*, în *Putna, ctitorii ei și lumea lor*, București, 2011, p. 145–172.

⁷ Data de an este: 1626 (DRH, B, vol. XXI, ed. Damaschin Mioc, București, 1965, p. 211, nr. 110).

⁸ Ambele documente au data de lună: iunie (*ibidem*, p. 188, nr. 94, p. 190, nr. 96).

⁹ Data de an este: 1623 (DIR, B, veacul XVII, vol. 4, București, 1954, p. 287, nr. 303).

¹⁰ Documentul este o copie cu dată de zi greșită a documentului nr. 53 (1635 decembrie 20; Florin Marinescu, *op. cit.*, p. 61, nr. 53); vezi și DRH, B, vol. XXV, ed. Damaschin Mioc, Maria Bălan, Ruxandra Cămărășescu, Coralia Fotino, București, 1985, p. 192–193, nr. 181.

¹¹ Data de zi corectă este: 11 (vezi documentul nr. 41 din acest grupaj).

¹² Documentul este o copie cu dată greșită a documentului nr. 119 (1648 august 25; Florin Marinescu, *op. cit.*, p. 87; DRH, B, vol. XXXIII, ed. Gheorghe Lazăr, Constanța Vintilă-Ghițulescu, Andreea Iancu, București, 2006, p. 288–289, nr. 209).

¹³ Data de zi este: 20 (DRH, B, vol. XXX, ed. Violeta Barbu, Marieta Chiper, Gheorghe Lazăr, București, 1998, p. 267, nr. 337).

¹⁴ Data de zi este: 1 (*ibidem*, vol. XXXI, ed. Violeta Barbu, Constanța Ghițulescu, Andreea Iancu, Gheorghe Lazăr, Oana Rizescu, București, 2003, p. 1, nr. 1).

¹⁵ Data de zi este: 22 (*ibidem*, p. 187, nr. 158).

¹⁶ Data de an corectă este: 1637 (vezi doc. nr. 14 din acest grupaj).

¹⁷ Data de lună este: iunie (DRH, B, vol. XXXII, ed. Violeta Barbu, Gheorghe Lazăr, Oana Rizescu, București, 2001, p. 183, nr. 169).

¹⁸ Documentul are data de an: 1648 (*ibidem*, vol. XXXIII, p. 214, nr. 175).

¹⁹ Data de an corectă este: 1640 (vezi doc. nr. 20 din acest grupaj).

²⁰ Data corectă a acestui act este: 1643 aprilie 4 (vezi doc. nr. 32 din acest grupaj).

1

1617 (7125) ianuarie 13

† Scris-am eu, Radul с(ы)нъ¹ Colții, acesta al meu zăpis cestui om, anum(e) Stan robul de Păpéni, să se știe cum se-au cumpărat de la noi, dereptu o vacă și 600 de bani gata, și l-am ertat de a noastră bun(ă) voe, de nimea siliți, pântru că au fostu și rob.

Dereptu aceasta, să fie ertat el, și feciorii lui, și nepoții lui, și strenepoții lui și cin(e) se va trage de rodul lui.

Și am făcut și zăpis de la mâna noastră, cu blăstem, cine să va ispiți a-l învălui, preste zăpisul nostru, să fie proclat și blăstemat de trei sute și 18 Ot(e)ți și să fie cu[i] Iuda și cu Ariia.

Și cându l-am ertat fost-au și o(a)mini buni mărturie: ot Păpéni: pop(a) Zahariia, și fiu-său, Ionașco, și Co(a)d(ă), i Colța, i Barbul², i Lupea, i Dima i Andrița; i ot Cânești: Mușat de la podgorie de Sărata, Toader i Dragomir; de Grădișténi: Vrusan; și de Nerilești: Neagoe Meiut и с(ы)нъ ег(о)³, Leca. Așa murturisim nui toț(i), cu sufletele no(a)stre, cât(i) sîntem mai sus scriși. Și l-am ertat din zilele Radului vod(ă), с(ы)нъ¹ Mihnii voivod.

Și după acéia au cumpărat și o ocin(ă) Stan robul de la Duminec(ă) de Grădișténi, 5 sijin(i), pre bani gata, 450, și de la Vlădan, iar 5 sijin(i), dereptu 480 de bani gata, cu voia fraților lui, Stanciului și Gramii. Și i-am dat di apă pân(ă) în frunte și pr(e)ste tot hotarul, ca să-i fie lui moșie, și fecioriloru lui și cui se va trage di rândul lui.

Și cându au cumpărat el au fostu mărturie: de Păpéni: pop(a) Zahariia i Coad(ă); și de Grădișténi: Dragomir, i Dobrot(ă) i Voiuco.

Пис м(ѣ)с(ѡ)ца ген(аріе) гѣ <13>, въ лѣт(ѡ) *зрѣе <7125/1617>, въ д(ѣ)ни ѿ Радѣл вонвѡд.

Pop(a) Zahariia; Neagoe armaș; Coad(ă); Ioan.

Nr. 79. Orig., hârtie (30,8 x 21 cm), cerneală neagră, trei sigilii inelare, aplicate în aceeași cerneală: unul, al preotului Zaharia, are în câmp un personaj, înfățișat în picioare, iar celelalte două sunt neclare. Florin Marinescu, *op. cit.*, p. 42–43, nr. 12 (rez. după orig.).

¹ „fiul”.

² „i Colța, i Barbul”, scris pe margine, de aceeași mână.

³ „și fiul lui”.

2

1618 (7126) iulie 11

† Noi, Capot(ă) județ și 12 pârgari și toți bătrânii de oraș de Floci, scris-am și mărturisim, cu ceast(ă) carte a noastră lu Vintilă logofătul, cum au venit înaintea noastră cu mulți oameni buni de-au mărturisit cum se-au fost tocmit cu Adam, feciorul lu Dumitru Plăstariul, pântru niște aspri, ce-au fost luat Adam de la Vintilă log(ofătul), cu armaș, cându au fost frate-său, Dumitru post(elnic), prinsu în zilele lui Simion vod(ă) de l-au băgat în catargă. Și au zis Adam că iaste Dumitru post(elnic) chezaș pre un om, anum(e) Bélcio. Și au făcut Adam zăpis de la mâna lui, că¹ nu va mérge Adam la zi, să întrebe pre Radul

vistiari(u)l, cine au luat pre Bélcea de la el în răzășii, cându au fost? Apoi au rămas² Adam platnic că n-au mers la zi, cum se-au prinsu.

Și am văzut și zăpisiul lui, cu mărturii, anume: Radul ce-au fost județ, i Gorun, i Stanciul lu Iacov, i Pan(ă) post(elnic), i Iano post(elnic) de Blagodești și Dragomir.

Dereptu acéia, am făcut cartea noastră, credință.

Пис м(ѣ)с(а)ца юл(іе) аѣ <11>, *зркс <7126/1618>.

† Mărturie, Моѣ călăraș.

Nr. 46. Orig., hârtie difolio, cerneală neagră, un sigiliu rotund, probabil al Târgului de Floci, aplicat în ceară, căzut. Florin Marinescu, *op. cit.*, p. 43–44, nr. 14 (rez.).

¹ Scris: „să”.

² Urmează din nou cuvintele: „au rămas”, tăiate cu două linii.

3

<1618 – 1619> octombrie 13

† М(и)л(о)стїю Б(о)жїю, Їу Гаврил Могилл воевода и г(о)с(по)д(и)нѣ. Дават г(о)с(по)дств(а) <ми сію повелїїе>¹ господства ми acest sat, по им(ѣ) Beriléști, ca să fie volni<ci cu această carte a>¹ domnii mēl(e) și cu slug(a) domnii mēl(e) по им(ѣ) ...² pré Oprea și pré Crâstea, ca să șază toți ...¹, pântru că au spus naintea domnii mēl(e) cum s-au ...¹ megiiășii din Beriléști dă cătră Neagoe ...¹ și Crâstea au zis megiiășilor ca să picn<ască> ...¹, iar alalți megiiășii, ei au zis ca să picnască ...¹ și Crâstea ce-au vrut. Iar când iaste acmu, ei a...¹ năpustit alți megiiășii în hotarul, deacă ...³ că au cumpărat ...¹ Meiu câte 200 stânen(i) de ocină și ...¹ spus domnii mēl(e) într-altu chip.

Deci domni<a mea> ...¹ carte lor ca să șază unde vor vrea, iar de va fi ...¹ alalți megiiăș(i) să fie volnici, cu cartea dom<niei mele> ...¹ ca să șază toți într-un locu.

И инак(о) да нѣст.

<И исправник>¹ сам реч г(о)с(по)дств(а) ми.

Пис(а) м(ѣ)с(а)ца вх(томврїе), пѣ <13> ...¹.

† Їу Гаврил воевода, м(и)л<остїю Божїю, г(о)с(по)д(и)нѣ>.

<În partea de jos a actului, o însemnare neclară din secolul al XVII-lea, scrisă invers>.

Data de an, după anii de domnie ai lui Gavril Movilă.

Nr. 62. Orig., hârtie, cerneală neagră, rupt la îndoituri și lipsă o treime din dreapta documentului, sigiliu domnesc mijlociu, aplicat în ceară roșie, căzut. Florin Marinescu, *op. cit.*, p. 45, nr. 17 (rez. după orig., cu data: „<1618 iulie – 1620 octombrie 13>”).

¹ Rupt.

² Omis.

³ Rupt și șters.

4

1620 (7128) aprilie 26, Târgoviște

Gavril Movilă voievod, domn a toată Țara Ungrovlahiei, fiul lui Simeon voievod, întărește lui Nistor, fiul lui Dragomir, și fiilor lui, câți Dumnezeu îi va dăruia, ca de acum înainte să fie liberi de vecinie, și el și fiii lui, dinspre boierul Neanciul vornic și dinspre soția acestuia, Neacșa, și copiii lor, și tot neamul, să nu sufere bântuială din partea nimănui, deoarece mai sus scrisul Nistor a fost vecin de dedină jupaniței Neacșa din Mănești, soția lui Neanciul vornic din satul Gherghinești, județul Ialomița, după părinții ei, de demult. Acum însă, Neanciul vornic și Neacșa, soția lui, și-au făcut pomană și, dinaintea domnului, i-au iertat de vecinie pe Nistor și pe fiii lui, dar numai cu capul, fără ocină, ca să fie om liber, căci s-a răscumpărat cu un cal, prețuit la 2.400 aspri, și 6.600 aspri gata. Și a fost eliberat cu știrea tuturor megieșilor de jur împrejur, fiind de față boieri și oameni buni.

De asemenea, i se întărește lui Nistor ocina cumpărată în Ciulinița, 10 stânjeni, cu 1.000 aspri, la Cuiuburi și la Dâlcești, 10 stânjeni, din tot hotarul, din partea unchiului său, Dumitru, care l-a miluit pentru sufletul său. Iar la această pomană martori au fost: popa Cârstea din Bora, popa Barbul din Cuiuburi și Voicu din Ciulinița.

Sfatul domnesc: Enache mare ban de Craiova, Ivașco mare vornic, Papa mare logofăt, ...¹ mare vistier, Miho spătar, Mihalache stolnic, Buzinco comis, Vlad paharnic, ...¹ mare postelnic. Ispravnic Papa mare logofăt.

Lepădat a scris.

Nr. 889. Rez. dezvoltat după orig. slav, pergament (31,3 x 41,5 cm), cerneală neagră, sigiliu domnesc, aplicat în ceară roșie, căzut. Florin Marinescu, *op. cit.*, p. 44, nr. 15 (rez. dezvoltat după orig.).

¹ Loc liber; vezi și documentul din 25 aprilie 1620, unde, de asemenea, numele acestor dregători nu a fost scris [*Catalogul documentelor Țării Românești din Arhivele Statului* (în continuare: CDȚR), vol. II, ed. Maria Soveja, Doina Duca-Tincușcu, Reghina Dragomir, București, 1974, p. 551–552, nr. 1104].

5

<1623 după 10 noiembrie – 1624 ianuarie 12>, Târgoviște

† М(и)л(о)стїю Б(о)жїю, Їѡ Александръ воевода и г(о)с(по)д(и)нъ въсое Земле Оугробрахъ инское, сынъ прѣ¹добраго и милостиваго Їѡ Радѡла воевода. Дават г(о)с(по)дств(а) ми сїю пов<елѣніе господства ми Шервов, и Неделко>¹, и Стан, и Нѣгѡл и със с(и)н(о)ви с(и), елице же ем Б(о)гъ даровахъ, якож(е) да <мѡ ест учинъ, ѡт част>¹ Бѣргѣнѣскъ, половин(а), ѡт пол, и ѡт вод, и ѡт седалищ(е) селов и ѡт п<освѣди, बारे елико се х>¹тит, понеж(е) ест покѡпил Шервѡ, и Неделко, и Стан и Нѣгѡл ...¹ <ѡт Стоика>¹ Лолеш ѡт Бѣркѣнещ(и), за мѡ за ж(о)лтї, ешеж(е) ѡт при д(ѡ)ни родїтелею г(о)с(по)дств(а) ми, <Радѡла воеводѣ>¹.

И продадохъ Стоика Лолеш сїе учинѡ, еж(е) виш(е) реч(е)нѡ, за негоѡ добромъ в<олѣ, със ѡзнанїе въсѣмъ мегїа>¹шимъ ѡкрѣст(ѡ)ни мѣстов, ѡт гор из дол, и със св(ѣ)д(и)телїе: п...¹, и Дрѣган и Манѣ.

И видѣхом г(о)с(по)дств(а) ми и запис Стоикъвъ Лолеш за <продаиѣ по Шерву, и Неделко>, и Стан и Нѣгулов.

Сеж(е) радї, дадох и г(о)с(по)дств(а) ми Шервов, и Нѣделко, и Стан и Нѣгул¹, еж(е) виш(е) реч(е)ну, за дѣдину въ ухав(ъ), ним, и с(ы)нови, и внѣком, и прѣ<внѣком и не ут кождо>¹ непоколѣвив му, поризмо г(о)с(по)дств(а) ми.

Сеж(е) и свед(и)теліе пос<тавлѣем господства ми: жупан Папа>² великїи дворник, и жупан Аслан великїи луг(о)фет, и жупан Михалаки великїи вистар>², и жупан Некѣла великїи спат(ар), и жупан Бертоломею ве<ликїи столник, и жупан Братѣл>² великїи ком(ис), и жупан Герге великїи пех(арник) и жупан Дум<имтраки великїи постланик>². И ис(правник) Аслан вел луг(о)фет.

И исписах аз, Станчѣл луг(о)фет, въ стол град Т<ръговище>², ...¹.

† Іо Алезандръ воевод(а), м(и)л(о)стїю Б(о)жїю, г(о)с(по)д(и)нь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod și domn a toată Țara Ungrovlahiei, fiul¹ preabunului și milostivului Io Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Șerbu, și Nedelco¹, și Stan, și Neagul și cu fiii lor, câți Dumnezeu le va dărui, ca să le fie ocină, din partea¹ Bărgănească, jumătate, din câmp, și din apă, și din seliștea satului și de pretutindeni, cât li se va¹ alege, pentru că au cumpărat Șerbu, și Nedelco, și Stan și Neagul ... de la Stoica¹ Loleș din Bărcănești, pentru 48 de galbeni, încă din zilele părintelui domniei mele, Radul voievod¹.

Și a vândut Stoica Loleș această ocină, care este mai sus scrisă, de bună voia sa, cu știrea tuturor¹ megieșilor din jurul locului, din sus și din jos, și cu martori: p...¹, și Drăgan și Manea.

Și am văzut domnia mea și zapisul lui Stoica Loleș de vânzare pentru Șerbu, și Nedelco¹, și Stan și Neagul.

Pentru aceea, am dat domnia mea lui Șerbu, și Nedelco, și Stan și Neagul, care sunt mai sus scriși, de dedină și de ohabă, lor, și fiilor, și nepoților și strănepoților și de nimeni¹ neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Papa² mare vornic, și jupan Aslan mare logofăt, și jupan Mihalachi mare vistier², și jupan Necula mare spătar, și jupan Bertolomeiu mare stolnic, și jupan Bratul² mare comis, și jupan Gherghe mare paharnic și jupan Dumitrachi mare postelnic². Și ispravnic Aslan mare logofăt.

Și am scris eu, Stanciul logofăt, în scaunul cetății Târgoviște², ...¹.

† Io Alexandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Datat după domn și după componența Sfatului domnesc; vezi documentul din 10 noiembrie 1623 (DIR, veacul XVII, vol. 4, p. 345–346, nr. 352) și documentul din 12 ianuarie 1624 (*ibidem*, p. 371–372, nr. 380).

Nr. 41. Orig., hârtie difolio, cerneală neagră, rupt la îndoituri și lipsă o parte din dreapta documentului (aproximativ o cincime), sigiliu domnesc mijlociu, timbrat, căzut. Florin Marinescu, *op. cit.*, p. 47, nr. 23 (rez. după orig., cu data: „<1623 după august 14 – 1624 ianuarie 12”).

¹ Rupt.

² Rupt; completat după documentele din această vreme.

6

1623 (7132) decembrie 3

<† Милостію Божією, Їв>¹ Ялезандръ воевода и г(о)с(по)д(и)нъ, с(ы)нъ прѣдобраг(о) и милостиваг(о) Їв Радѹл воевода. <ДАВАТ ГОСПОДСТВА МИ СІЮ ПОВЕ>¹ ЛѢНІЕ Г(О)СПОДСТВ(А) МИ acestor oameni, anum(e) Șerbŭ, i Nedel<co, ... Gh>¹erghe armașul de Bl(ă)dești, pentru că se-au je<luit>¹ ...pel(e), cum le iaste această cumpărătoare în ...¹ lui Mihnea voevod. Și am văzut domnia mea și ...¹ <cartea>¹ răposatului Mihnei voevod la mâna lor, iar ...¹ se răpaose de Gherghe armașul, ce va să le înpre<soare> ...¹.

Derept aceia, și tu Gherghe armaș, în vrême ce veri vedea <cartea domniei>¹ mēl(e) să te fereșt(i) de acești oameni, în pace să le <lași, iar>¹ mai mult să nu-i mai învăleuști. Iar de-ți va părea strâmbŭ s<ă vi>¹i de față.

И ИНАКО ДА НѢСТ, ПО РЕЧ Г(О)С(ПО)Д(СТВА) МИ.

И ИС(ПРАВНИК) ВЕЛ ДВОРНИК.

Пис м(ѣ)с(а)ца дек(емвріе) г̃ <3> д(ь)ни, въ лѣт(о) *зрлѣ <7132/1623>.

† Їв Ялезандръ воевода, м(и)лостію Божію, г(о)с(по)д(и)нъ.

Nr. 602. Orig., hârtie (30,1 x 19,4 cm), cerneală neagră, rupt colțul din stânga sus și la îndoituri, sigiliu domnesc mijlociu, aplicat în ceară roșie, căzut. Florin Marinescu, *op. cit.*, p. 47, nr. 21 (rez. după orig.).

¹ Rupt.

7

1624 (7132) iulie 8

Sava, fiul lui Mihai Murgeanul, i-a vândut jupânului Nicula vistier 50 de stânjani de ocină din satul Sărățeni, din câmp, din apă, din baltă, din tot hotarul, cu 4¹ de bani.

Martori: Papa vel vornic, Stoica vel logofăt, Ivașco vornic, Fiera vel vistier, Bratul vel comis, Mușat clucer, Mihalcea vornic, Ghinea, Proca cel Mic, Borcea logofăt din Petrești, Neagoi din Corbușori.

Brașov diac a scris.

Papa vel vornic <m.p.>; Stoica vel logofăt <m.p.>; Ivașco vornic <m.p.>; Fiera vistier <m.p.>; Mușat clucer <m.p.>; Ioanis Dimou <m.p.>²; Prococos <m.p.>².

Nr. 764. Rez. dezv. după orig., hârtie difolio (30,3 x 20,8 cm), cerneală neagră, zece sigilii inelare aplicate în aceeași cerneală.

¹ Cifră greșită (probabil diacul a confundat cifrele).

² Semnătură în limba greacă.

8

1625 martie 12

Mușă, fiica lui Stanciul, vinde lui Bolea din Ivănești 10 stânjeni de ocină în Ivănești, cu 8 galbeni și jumătate, bani gata.

Martori: Tudor din Ivănești, Manciu, Vlădan, Neagul, Văsiu, Ion din Mătăsești, Murgeanul din orașul Floci.

Stanciul și fratele său, Bolea, cumpără de la unchiul lor, Toader, 5 stânjeni de ocină, cu 500 de aspri, bani gata.

Aldămășari: Vlădan portar, Mircea și fiul său, Manciu, Stoica portar, Stan, fratele lui Cârstea.

A scris popa Stan.

<În partea de jos a documentului o însemnare contemporană>: „Aceste zapise le-a iscălit Dragoș, fiul lui Ursu, care a vândut moșia”.

Nr. 669 A, B. Rez. după orig., hârtie (30 x 20,7 cm), cerneală neagră. Florin Marinescu, *op. cit.*, p. 49, nr. 27 (rez. după orig.).

9

<Înainte de 1630 <7138> aprilie 13>

Neanciul vornic, jupâneasa sa, Neacșa, și Barbul postelnic din Mănești au vândut tot satul Slăvica și cu toți rumânii lui Oancea logofăt, cu 100 de galbeni. Apoi, după 21 de ani, Oancea l-a vândut lui Ianache postelnic, iar lui Neanciul i-a părut rău, pentru că satul a fost vândut mai scump. De aceea, Neanciul a mers la Batiște și a dat mită, iar acesta a vorbit cu Alexandru voievod, fiul lui Iliăș voievod. Atunci, Neanciul „a lepădat acea sută de galbeni și și-a luat satul înapoi”. Acum, în zilele lui Leon vodă, Oancea s-a pârât „de față” cu Neanciul, pe care „l-a rămas” și i-a dat 100 de galbeni. După aceea, satul Slăvica a fost luat de Enache postelnic, iar rumânii, de Oancea.

Datat după hrisovul de întărire din 13 aprilie 1630 (DRH, B, vol. XXIII, ed. Damaschin Mioc, București, 1969, p. 147–150, nr. 82; Florin Marinescu, *op. cit.*, p. 58–59, nr. 47).

Nr. 735. Rez. după orig., hârtie (41,8 x 28,2 cm), lipsă jumătatea de jos a documentului. Florin Marinescu, *op. cit.*, p. 57–58, nr. 46.

10

1634 (7143) septembrie 5

Leca Meiuță i-a vândut lui Apostolachi comis mai întâi 10 rumâni din satul Păpeni, apoi încă 2, anume Bădilă și fratele său, Stan, fiii lui Drume, cu 28 de ughi, bani gata.

Martori: jupânul Anghel din orașul Floci, Hranete postelnic, Hranete județ, Stan din Mătăsești.

Dumitru, fiul lui Aldimir, a scris.

Nr. 415. Rez. după orig., hârtie (27,7 x 21,6 cm), cerneală neagră. Florin Marinescu, *op. cit.*, p. 59, nr. 50 (rez. după orig.).

11

7144–1636 ianuarie 23, București

† Adecă eu, Dumitrașco post(elnic), feciorul Stanciului log(ofăt) den Ceparî, împreună cu jupâneasa mia, Caplea, fata lui Cherezi, scriem și mărturisim cu cest zăpis al nostru, ca să hie de mare credință la mâna dumnealui jupânului Radul vtor(i) vistiiar, cum să se știe, când au fost acum în zilele domnu nostru, Io Matei Basarab voevod, iar noi ne-am sculat de i-am vândut un sălaş de țigani, anum(e) Radul, feciorul lui Dumitru țiganul, și cu țiganca lui, anume Anca, fata Stancăi țigancii, și cu copiii lor, anum(e) Stana, și Nedelco i Slamna, derept galbeni 60. Și am luat toți banii gata în mânil(e) noastre, și-am vândut de a noastră bună voe, fără de nici o sil(ă), și cu știrea fraților miei și a tuturor rudelor noastre.

Iar cine va scorni cu vreo pâr(ă) pentru acești țigani, ce scriu mai sus, aceia să aib(ă) a se pâr(ă) cu noi, iar cu jupan Radul să n-aib(ă) nici o treab(ă), căci acești țigani sînt ai noștri de moșie și i-am vândut dumnealui ca să-i hie moșie și coconilor dumnealui, în vecie.

Și la această tocmeal(ă) a noastră întâmplatu-s-au de-au fost mulți boiari măturii, anum(e): frate-mieu, Ivașco cluc(er), și cumnatul lui, Neagul post(elnic) den Vaideei, și den Zărnești: Stoica; i ot Doicești: Danciul cluc(er), i Ianu sluj(er), i Dumitru log(ofăt) i Șarban log(ofăt); i Lepădat log(ofăt) den Gherghești; i ot Târgșor: Radul iuzbaș, i Mihalcea post(elnic), s(ă)nă Ilie dvor(nic) i Drăghici log(ofăt), s(ă)nă Limber, și alți mulți boiari, ce nu sînt scriși aici.

Aceasta am scris și mărturisescu.

Și pentru mai adevărta credință, pusu-ne-am pecețil(e) și iscălitur(a) mai jos, ca să se știe și să se crează.

Исписах аз, Стонка лог(офет) Шърбанович(и), в Бък(с)реци(и), м(ѣ)с(а)ца ген(аріе) вѣ <23> д(ь)ни, въ лѣт(о) *зрмд <7144>, лѣт(о) Г(о)сп(о)дѣ *ахлс <1636>.

† Dumitrașco Ceparîul <m.p.>¹; † Ivașco cluc(er)ul ot Ceparî <m.p.>¹; † Șarban logofăt <m.p.>¹; † Danciul cluc(er) <m.p.>; † Eu, Neagul postelnic <m.p.>¹; † Dumitru <m.p.>¹; † Stoica păh(arnic).

Nr. 333. Orig., hârtie difolio (42 x 27,8 cm), cerneală neagră, rupt puțin la îndoitori, cinci sigilii inelare, aplicate în aceeași cerneală: unul octogonal, al lui Șerban logofăt, având în câmp icoana Sfântului Dimitrie, reprezentat în picioare, unul oval, al lui Dumitru, având în câmp o gemă antică și trei (unul oval și două octogonale) neclare.

ANB, Condica mănăstirii Slobozia lui Enache, f. 402, nr. 1 (rez.).

EDIȚII: Florin Marinescu, *op. cit.*, p. 61–62, nr. 54 (rez. după orig.); CDȚR, vol. IV, ed. Marcel-Dumitru Ciucă, Doina Duca-Tincușcu, Silvia Vătafu-Găitan, București, 1981, p. 303, nr. 657 (rez. după rez.).

¹ Sigiliu inelar.

12

<Aprox. 1636> mai 15

† Eu, Micșan, scris-am zăpisul meu, cum să s(e) știe că am vândut Radulue călăraș 20 de stâ(n)j(eni) de ocin(ă), 10 den Băjăști de la Oana, 10 de la Socol, dreptu 2.200 de ban(i) gata, den hotar pân(ă) în hotar, șe cu grădina de suptu co(a)stă. Și e-m vândut, de a me bună voie, șe cu a tuturor fraților.

Ș-au fost la tocme(a)la noastră: Danciul cliuc(er) de Doicești, Stan, Stănimir, Dobre, Bade, Stroe, Stanciul, Hadăr, Stan, feciorul Lupulue, Danciul Boboteză, popa Dumitru de Ciuliniță.

Și pântru credința mi-mu pus și pecere.

М(ѣ)с(а)ца мая ка <15>.

† Danciul cliucériu <m.p.>.

Datat după Danciul clucer din Doicești (vezi documentul anterior).

Nr. 606. Orig., hârtie (28,2 x 20,2 cm), cerneală neagră, rupt puțin la îndoituri, două sigilii inelare rotunde, aplicate în aceeași cerneală: unul al lui Danciul clucer, având în câmp două păsări afrontate, susținând o plantă, și altul cu un decor geometric. Florin Marinescu, *op. cit.*, p. 341, nr. 865 (rez. după orig., cu data: „prima jumătate a sec. XVII”).

13

1637 (7145) ianuarie 10, București

Matei Basarab voievod și domn al Țării Ungrovlahiei scutește satul Vaideei, Slobozia lui Ianache, unde este mănăstirea făcută de domn, aflată sub ascultarea mănăstirii Dohiariu de la Sfântul Munte, de: dare, găleată de fân, boi, oaie seacă, cai, miere, cai de olac, oaia de sulgiu, podvoade, mortasapie și de toate mâncăturile mai mărunte, care sunt în țară; satul să nu fie cu nimic bântuit, ci să aibă a da un ughi pe an: jumătate la Sf. Dimitrie și jumătate la Sf. Gheorghie, iar altfel să fie în pace de toate cele de mai sus scrise, „ca să poată fi mănăstirii de hrană”. Cei care nu vor respecta porunca domnului vor avea de suferit și vor fi blestemați.

Sfatul domnesc: Hrizea mare ban al Craiovei, Ivașco mare vornic, Gligorie mare logofăt, Dumitru mare vistier, Mihai mare spătar, Vasile Paindur mare stolnic, Buzinca mare comis, Vucina mare paharnic, Costandin mare postelnic. Ispravnic Gligorie mare logofăt.

Stoica Șerbanovici a scris.

Nr. 898. Rez. după orig. slav, pergament (41 x 27,4 cm), cerneală neagră, sigiliu domnesc mijlociu, aplicat în ceară roșie, păstrat. Florin Marinescu, *op. cit.*, p. 64, nr. 58 (rez.).

14

1637 (7145) aprilie 13

† М(и)л(о)стією Б(о)жією, Їw Матеи Басараб воєводі и г(о)с(по)д(и)нъ. Дават г(о)с(по)дств(а) ми сію повелѣніе г(о)с(по)дств(а) ми с(в)л(а)тѣи и б(о)ж(е)ствніи

монастир de la Vaideei, храм Свѣтѣи Архангел Михаил и Гаврил и вѣтѣцѣ ерѣмена поп Клима, ca să hie volnic cu această carte a domnii mël(e) de să aib(ă) a luoare vam(ă) și a vânare péște în balta vistiariului Neculei de la Sărățeni, pentru că o am dat domniia mea ca să fi pre sama mănăstirii ce scrie mai sus. Și de cătră niménilé opreală să n-aib(ă).

Iar cui va părea cu strâmbu, să vie de faț(ă).

И инак(о) да нѣст.

И ис(правник) сам реч г(о)с(по)д(ства) ми.

Пис(а) апрѣліе, гѣ <13> д(ь)н(и), в(ъ) л(ѣто) *зрме <7145/1637>.

† Іw Матею воевод(а) <m.p.>.

† Іw Матею воевод(а), м(и)л(о)стїю Б(о)жїю, г(о)с(по)д(и)нь.

Nr. 293. Orig., hârtie (22 x 18,2 cm), cerneală neagră, sigiliu domnesc inelar, aplicat în ceară roșie, căzut.

ANB, Condica mănăstirii Slobozia lui Enache, f. 183 (copie).

EDIȚII: Florin Marinescu, *op. cit.*, p. 85, nr. 114 (rez. după orig., cu data de an greșită: „1647 <7155>”); Vasile Gh. Ion, *op. cit.*, p. 21, nr. 74 (menț. după copie); CDȚR, vol. IV, p. 436, nr. 953 (rez. după copie).

15

1637 aprilie 24

Stan și Mușa din Năeni vând egumenului ...¹ de la mănăstirea Sfântului Arhanghel Mihail casa lor din sat, cu 550 de aspri.

Martori: Danciul clucer din Doicești, unchiașul Ianu din Năeni.

Nr. 833. Rez. după orig., hârtie difolio (22 x 16 cm), cerneală neagră. Florin Marinescu, *op. cit.*, p. 64, nr. 59 (rez.).

¹ Rupt.

16

1637 (7145) mai 21

† Să se știe cumu au cumpărat părintele de la mănăstire de la Slobozie lu Ianachi post(elnic) 1 pogon de țarină¹ de la Stroe și de la pop(a) Zaharie, dere<p>²tu aspri 480.

Și la ace tocme(a)lă a fostu mulți omeni bun(i), anume: ot Văl<ni>, părcălabul Dragoslav, Ștefan Dobrot(ă), Stan Lepădat.

Și am scris eu, Iane post(elnic).

Пис м(ѣ)сица мая кѣ <21>, *зрме <7145/1637>.

† Eu, pop(a) Zaharie, și Stroe.

Nr. 70. Orig., hârtie (10,4 x 21,7 cm), cerneală neagră, două sigilii aplicate în aceeași cerneală, neclare; pe verso, însemnare în limba greacă. Florin Marinescu, *op. cit.*, p. 64–65, nr. 60 (rez.).

¹ Scris deasupra cuvântului „vie”, care a fost tăiat cu două linii.

² Omis.

17

1638 ianuarie 8

Nedelco dorobanțul îi vinde egumenului Clima de la mănăstirea domnească din Slobozia lui Ianache postelnic un pogon de vie, fără 4 prăjini, cu 6 ughi și jumătate, pe care egumenul i-a dat deplin în casa lui Trandafir cupeț.

Martori: Lepădat roșul din Năeni, Voinea din Bădeni.

Nr. 828. Rez. după orig., hârtie difolio (29,5 x 20,4 cm), cerneală neagră. Florin Marinescu, *op. cit.*, p. 65, nr. 61 (rez. după orig.).

18

1638 (7146) iunie 8

† Noi, megiașii de Sărățeni, anume: Balot(ă) i Stanciul Voicăi, și feciorei Murgeanului, anume Sava i Necula, Văsiu Tetco, pop(a) Purcaru, i Adam, i Căzan, cu frate-său, Dobromir, i Ursu i Alămănoi Simpetru. Scriem și mărturisim cu acestu zapis cum ne-am vândut ocinil(e) no(a)stre, de a no(a)stră bună voe, câte am avut la Sărățeni, de le-am vândut mai denainte vrém(e) Neculei vist(ier). Iar după petrecerea Neculei vist(ier), noi, acești megiași, ce-s mai sus scriș(i), am vrut să facem alte lucruri ca să ne ținem ocinel(e) la loc. Iar cându au fost în zilel(e) preabunului și m(i)l(o)stivului domnu nostru, Io Matei vovod, s-au sculat Dumitrașco post(elnic), feciorul răposatului Neculei vist(ier), de ș-au luat pre cei 12 boieri, ce-au fost mai denainte vrém(e) hotarnici, ce-au fost și Neculei vist(ier), de-u venit de ș-au căutat ocina Sărățenii, iar acei 12 boiari au aflat toate lucrurile no(a)stre și am eșit toț(i) de minciună, de vremé ce-au văzut dumnealor, cei 12, aceste lucruri a no(a)stre. Iar ei au hotărât ocina Sărățeni ca și mai denainte vrém(e). Și am făcut acesta zapis ca să fie la mâna celor 12 boiari de mare credință.

Iar cine se va mai scula de în noi, de într-acești megiași, ce-s mai sus scriș(i), cu pâră sau cu gâlceavă, pentru ocina Sărățeni, să fie proclat și afurisit și blăstămat de тїи От(ъ)ци иже въ Никеи¹ și să fie într-un loc cu Iuda și Arie.

Și pentru mai mare credință pusu-ne-m mai jos și pecețile no(a)stre.

† Пис поп Барбул².

Пис м(ъ)сица юн(іе) и <8> л(ъ)ни, в(ъ) лѣт(ѣ) *зрмс <7146/1638>.

† Balot(ă); † Stanciul Voicăi; † Sava; † Necula; Văsiu.

Nr. 183. Orig., hârtie difolio (32 x 22,4 cm), cerneală cafenie, șase amprente digitale, aplicate în aceeași cerneală.

ANB, Condica mănăstirii Slobozia lui Enache, f. 183 (copie).

EDIȚII: Florin Marinescu, *op. cit.*, p. 65, nr. 62 (rez. după orig.); Vasile Gh. Ion, *op. cit.*, p. 21, nr. 77 (menț. după copie); CDȚR, vol. IV, p. 546, nr. 1230 (rez. după copie).

¹ „318 Părinți care au fost la Nicheia”.

² „A scris popa Barbul”.

19

1638 iunie 30, Floci

Radul, fiul lui Colțea, și cu fiii săi, Udrea și Stanciul din Păpeni, i-au vândut lui Stan și fiilor lui din satul Păpeni 30 de stânjeni de ocină din Păpeni, de peste tot hotarul, cu 3.300 de bani. Stan a fost rob, iar în zilele lui Radul vodă a avut pâra cu Radul, ca să fie rumân, iar vodă nu a vrut să-l dea să fie rumân, ci să fie slobod. Acum, pentru că i-a vândut lui Stan ocină în Păpeni, Radul a acceptat ca acesta să fie megieș, împreună cu fiii lui.

Martori și aldămășari: din orașul Floci: Enușcu, Chiriță și fratele său, Manole, Neagul Temere; din Berilești: Leca Meiută, Iacov și Florea; din Pisculești: Stan Carțafelescul; din Bădeni: Stoica; din Frățilești: Tatul și fratele său, Puiul.

A scris Ventilă logofăt din orașul Floci.

<În partea de jos a paginii>: Radul dăruiește finului său, Căzan, pe care l-a cununat, și i-a dăruit 2 stânjeni de ocină, din pădure și de peste tot hotarul.

Nr. 351. Rez. după orig., hârtie difolio (32,4 x 22 cm), cerneală neagră.
ANB, Condica mănăstirii Slobozia lui Enache, f. 239 (copie).

EDIȚII: Florin Marinescu, *op. cit.*, p. 65–66, nr. 63 (rez. după orig.); Vasile Gh. Ion, *op. cit.*, p. 21, nr. 78 (menț. după copie); CDȚR, vol. IV, p. 552, nr. 1250 (rez. după copie).

20

1640 (7148) februarie 4

† Adec(ă) eu, Leca Meiut ot Berlești, scriu și mărturisesc cu cesta al meu zăpis ca să fie de mare credință la mâna jupânului Anghel de oraș ot Floci cum să se știe că i-am vândut dumnului, jupânului Anghel, ocină la Sărățeni de în hotarul de sus, însă st(ân)jâni 50, stânjinul prețuit câte 80 de bani. Ș-am vândut dă a me bun(ă) voia, ca să fie dumnului moșie și coconilor dumnului, câți Dumnezeu i va dăru. Și cestî moșie i-om vândut cu apa Săr(ă)ței șe di în pădure pân(ă) în matca Ialumniții și peste tot hotarul.

Și cându am făcut acest zăpis, fost-au boiar(i) mărturie: ot varoș Floci: Pătru post(elnic), Aranite post(elnic), i Cherețu i brat ego, Manole, Ianușcul i Ventil(ă) log(o)fătul, i Hranite, nepotul lui Ventil(ă) log(ofătul), i Frangule ot tam.

Și pentru credința, pus-am pecete.

Пис м(ѣ)с(а)ца ф(е)в(р)варіе ѿ <4> л(к)ни, *зрѣни <7148/1640>.

Leca Meiut; Aranete post(elnic); Chiriță.

Nr. 65. Orig., hârtie difolio (26,5 x 19,4 cm), cerneală neagră, trei sigilii inelare, aplicate în aceeași cerneală: unul octogonal, al lui Leca Meiut, având în câmp doi lei afrontați, sprijinind o cruce, unul oval, al lui Aranite postelnic, având în câmp o pasăre, și unul, având marginile în formă de floare, al lui Chiriță, neclar. Florin Marinescu, *op. cit.*, p. 90, nr. 16 (rez. după orig., cu data de an greșită: „1650 <7158>”).

21

1641 (7150) septembrie 17

† М(и)л(о)стїю Б(о)жїю, Їѡ Матеѡ Бѣсѣрѡвѡ воеводѣ и г(о)с(по)д(и)нѣ. Дѡвѡт г(о)с(по)дств(а) ми сїе повелѣнїе г(о)с(по)дств(а) ми с(вѡ)тѣи и в(о)ж(е)ствнїи монастир г(о)с(по)дств(а) ми ѡт на Бандееи и ѡт(ь)цѡ егѡмена поп Клима, са сѡ fie volnicu cu această carte a domniei мѡе de сѡ aib(ă) a luare dijmă de пѡine lu Anghel de oraș¹ de pre мошїа мѡнѡстїї de la Сѡрѡтѣни, den 10 clăi, o clae, cum iaste lѣgea.

Așїjderea, și pentru пășunea oilor, їncă сѡ aib(ă) a-ș(i) plătїrē ce i se va cădea și cum vor da și алтїї prenr-altă parte.

Iar lui, de-i va пѡrea strămbu, сѡ vie de faț(ă) la Divan. Și de cătră nimēni opreală сѡ n-aibă.

И инак(о) да нѣст.

И ис(правник) сам реч г(о)с(по)д(ства) ми.

Пис(а) септ(емврие), зї <17> д(ь)н(и), в(ь) л(ѣто) зрн <7150/1641>.

† Їѡ Матею воевод(а) <m.p.>.

† Їѡ Матею воевод(а), м(и)л(о)стїю Б(о)жїю, г(о)с(по)д(и)нѣ.

Nr. 271. Orig., hărtie difolio (30 x 20,9 cm), cerneală neagră, sigiliu domnesc inelar, aplicat în cerneală roșie, neclar.

ANB, Condica mănăstirii Slobozia lui Enache, f. 183v (copie).

EDIȚII: Florin Marinescu, *op. cit.*, p. 68, nr. 69 (rez. după orig.); Vasile Gh. Ion, *op. cit.*, p. 22, nr. 91 (menț. după copie); CDȚR, vol. V, ed. Marcel-Dumitru Ciucă, Doina Duca-Tincuțescu, Silvia Vătafu-Găitan, București, 1985, p. 232, nr. 500 (rez. după copie).

¹ Floci.

22

1642 (7150) ianuarie („cărindar”) 25

Popa Clima egumenul de la mănăstirea Vaideei a cumpărat un pogon și 3 cetverte de vie lucrată în dealul Năenilor, din dealul Domnesc, de la Sin din dealul Gârbova, și i-a dat 2.800 de aspri gata. De asemenea, egumenul a mai cumpărat de la Sin un alt pogon de vie lucrată, din dealul Domnesc, cu 1.600 de aspri gata.

Martori: Stan al lui Andemir, Albaș, fiul lui Colțea din Căzănești, Dobromir din Sărata, Fiera din Gârbovi, Opriș de acolo, Fuga de acolo, Ventilă de acolo, popa Andrii.

Nr. 845. Rez. după orig., hărtie (28 x 19,2 cm), cerneală neagră. Florin Marinescu, *op. cit.*, p. 68–69, nr. 70.

23

1642 (7150) martie 2

† Jupan <Pavel>¹ post(elnic) i Albul post(elnic), s(ă)nă Luchian ot Tătulești, scris-am al nostru zapis să fie de mar(e) credință la jupan Apostulache com(is), cum i-au vândut ocina

de la Bărbulești, i Pavel post(elnic) i Petco. Și-am vândut ocină aleasă, 350 de stânjani, de-a no(a)stră bun(ă) voe, cu voe tuturor fraților, de în cin pân(ă) în cin, și de în câmpu, și de în apă, și de în pădure și de în tot ce să va afla pre ace parte de mo<și>¹ e a no(a)stră, pre 350 de stânjini. Și-o am vândut dreptu, ughi 35, să-i fie dumnelui moșie și coconilor dumnelui.

Și la tocme(a)la no(a)stră au fost: ot Togozeni: Paraschiva vornicul i Dragul armașul i Costandin, ot Bărbulești: Fera; ot Liperești: Micul i s(ă)nă, Drăghici; ot Ojogeni: popa Necula i Nistoru.

Пис(а) м(ѣ)с(а)р)ца март(іе) в̄ <2> л(ѣ)н(и), в(ѣ) лѣт(ѣ) *зрн̄ <7150/1642>.

† Peîntu credință am pus și iscălitura, Pavel post(elnic) <m.p.>.

† Albul post(elnic) ot Tătulești <m.p.>.

Nr. 775. Orig., hârtie (31,1 x 21,1 cm), rupt la îndoituri. Florin Marinescu, *op. cit.*, p. 69, nr. 71 (rez. după orig.).

¹ Omis.

24

1642 (7150) aprilie 5

† Eu, Dumitru, i Stoian, de oraș de Floci, scris-am al nostru zăpis, cum să s(e) știe că am vândut o țigancă jupan(u)lui Postolache com(is), caré țigancă am adus de la Semil¹, ro(a)b(ă) la tătaré, pre ale no(a)stre drepte bocate, și-om vândut dumneloi această țigancă, fără nici o sel(ă), ce de-a no(a)stră bon(ă) voia, dreptu preț ban(i) gata, tal(eri) 40.

Și au fost la tocmel(a) molți o(a)meni(i) boni și neșuțitori, anom(e): Ianoșcul i Frangul, Anghel, Groze, Hranete, Manciu sud(eț), Paraschiva i frate-său, Șirban.

Pentru credința, făcut-am zăpisul nostru la mâna jupan Apostolachi com(is) să-i fie domneloi ro(a)bă, neclătinat(ă).

Pentru credința, ne-m pus și pecețile.

Пис(а) Станч(а)л вив с(а)л(еу).

Пис(а) апр(иліе)² в̄ <5> л(ѣ)н(и), в(ѣ) лѣт(ѣ) *зрн̄ <7150/1642>.

† Dumitru; St(o)iano.

Nr. 331. Orig., hârtie difolio (34 x 20,4 cm), cerneală neagră, rupt puțin la îndoituri și înnegrit, două amprente digitale aplicate în aceeași cerneală.

ANB, Condicta mănăstirii Slobozia lui Enache, f. 402, nr. 3 (rez).

EDIȚII: Florin Marinescu, *op. cit.*, p. 69, nr. 772 (rez. după orig.); Vasile Gh. Ion, *op. cit.*, p. 22, nr. 93 (menț. după copie); CDȚR, vol. V, p. 284, nr. 638 (rez. după rez.).

¹ Ismail.

² Înainte de acest cuvânt, diacul a scris alt cuvânt (lună), pe care l-a tăiat cu mai multe linii.

25

1642 (7150) iunie 15, Târgoviște

Matei Basarab voievod și domn al Țării Ungrovlahiei întărește mănăstirii Vaideei de la Slobozia lui Enache postelnic, egumenului Clima și tuturor călugărilor trăitori acolo

stăpânirea peste un pogon de vie țelină în dealul Năenilor, cu cât loc se va alege, pe care l-a cumpărat părintele egumen de la Stroe și de la popa Zaharia din Viespești, cu 480 de aspri gata, la leat 7145 <1637>.

De asemenea, domnul întărește mănăstirii stăpânirea peste trei pogoane și jumătate de loc țelină, tot în dealul Năenilor, fără ocină în câmp, aflate lângă viile mănăstirii, cumpărate cu 1.600 de aspri gata, astfel: de la Stanca Brătoae o cetvertă; de la Dușca și Ghiorma jumătate de pogon și jumătate de cetvertă; de la Onița și Vlasie o cetvertă; de la Sava dascălul o cetvertă; de la Florea o cetvertă; de la Moisi și Vlad jumătate de pogon și jumătate de cetvertă; de la Ghiorma și Cârstina o cetvertă și jumătate; de la Oprea jumătate de pogon și jumătate de cetvertă; de la Bogdan o cetvertă; de la Stan o jumătate de cetvertă. Toți au vândut numai locul de țelină, iar ei să nu fie vecini.

Sfatul domnesc: Dragomir mare ban de Craiova, Dudescul mare vornic, Radul mare logofăt, Stroe mare vistier, Preda mare spătar, Socol mare clucer, Radul mare comis, Marcu mare paharnic, Costandin mare postelnic. Ispravnic Radul mare logofăt.

A scris Lepădat logofăt.

Matei Basarab voievod <m.p.>.

Nr. 862. Rez. după orig. slav, hârtie difolio (32 x 19,2 cm), cerneală neagră, sigiliu domnesc mijlociu timbrat, păstrat. Florin Marinescu, *op. cit.*, p. 69–70, nr. 73 (rez. după orig.).

26

1642 (7150) iunie 15

† Adeică eu, Stan, и брати его, Дрѹме, и сине его, Дрѹме¹, scris-am zăpisul nostru la mâna comisului Postulachi, cum să se știe că e-mu vândut on țigan, anume Udre, dereptu ughi 12 p(o)l. Și l-am vândut de a no(a)stră bune voe, ca să-i fie lui moșie, și lue, și făciilor lue.

Și mărturie: Voicilă de Înbuești, și Dragul de Tătărăi, Ne(a)gul ot tam, Stoenu ot tam, Dragne ot Ojogeni, Ne(a)goe ot Măst<ă>²năști.

Și <a>²m scris eu, Drume.

Voicil(ă); Dragul; Ne(a)gul; Stoen; Dragne.

Мес(а)це юниѣ, Д(к)н(и) ѿѣ³ <15>, зрн <7150/1642>.

Nr. 329. Copie, cu opt amprente digitale. Florin Marinescu, *op. cit.*, p. 70, nr. 74 (rez. după copie).

¹ „și fratele lui, Drume, și fiul lui, Drume”.

² Rupt.

³ Greșit, în loc de: ѿ.

27

1642 (7151) octombrie 26

† Să se știe cum am vândut eu, Pătrașco, și [co] cu fraté-meu, Préd(a), comisului Postolachi, am vinădut unu sălaş dé țigan(i), anumé Stan țaganul cu țiganca, și Neacșa cu fata, și

Dumitra și altă fată și un făt, anume Ion. Și ne-am întrebat toți o(a)ménii noștri și l-am vânădut déréptu ughi 26, dé bună voe noastră, ca să-i fie moșie dumnealui și coconilor dumnealui.

Și la aceasta tocmeală au fost mulți boeri, anumé: Paraschiva vornicul de Togozen(i), comisul Costandén ot tam, și Dragul armașul ot tam, și jupânul Micul dé Lépărești și popa Necula dé Ojegéni.

Și pântru credința ne-am pus și păcétilé.

Пис(а) мес(а)ца октоѡрѣ, д(ь)н(и) ̂к̂с̂ <26>, вї лѣт(ѡ) ̂зр̂на <7151/1642>.

† Costandén¹; † Micul¹; † Pătrașco¹; Préda.

Nr. 329. Orig., hârtie difolio (32,7 x 20 cm), cerneală neagră, rupt puțin la îndoituri și înnegrit, trei sigilii inelare, două octogonale și unul oval, aplicate în cerneală neagră, neclare.

ANB, Condica mănăstirii Slobozia lui Enache, f. 402, nr. 5 (rez).

EDIȚII: Florin Marinescu, *op. cit.*, p. 71, nr. 76 (rez. după orig.); Vasile Gh. Ion, *op. cit.*, p. 23, nr. 99 (menț. după copie); CDȚR, vol. V, p. 366, nr. 849 (rez. după rez.).

¹ Sigiliu inelar.

28

1642 noiembrie 20

Jupâneasa Mușica îi vinde fratelui ei, Leca, 40 de stânjeni de ocină din Păpeni, de peste tot hotarul, care i-au fost de zestre, cu 14 galbeni, dar nu bani gata, ci prețul a 16 rămători.

Martori: Stan iuzbașă de Mătăsești, Pană portar de Pisculești, Iacob de Berilești, Costandin din orașul Floci, fiul lui Andonie, Sava.

Ianache al lui Lascar a scris.

Nr. 350. Rez. după orig., hârtie (31,7 x 19,7 cm), cerneală neagră, un sigiliu inelar, aplicat în aceeași cerneală.

ANB, Condica mănăstirii Slobozia lui Enache, f. 239v (copie).

EDIȚII: Florin Marinescu, *op. cit.*, p. 71–72, nr. 77 (rez. după orig.); Vasile Gh. Ion, *op. cit.*, p. 23, nr. 98 (menț. după copie); CDȚR, vol. V, p. 371–372, nr. 862 (rez. după rez.).

29

1643 (7151) februarie 15

† Scris-am eu, Boba, nepoata Onței ot Bărbuleștii, acest al mieu zăpis la mâna jupânului Apostolachi comis, ca să fie de mar(e) credință, cum să s(e) știe că i-am vânădut partea mea de ocină din Lindiceștii, cât să va alége, toată. Și i-am vânădut stânjinul, bani 25. Și i-am vânădut de bună voia mea și cu știrea tuturor fraților, carei sintu părtași pre ocină cu min(e). Și i-am vânădut încă stânjini 65¹, partea mea, câtă mi s-au ales, de ocină din Lindiceștii, anume jupânul Fiera ot Bărbuleștii, și jupânul Zota ot tam, și popa Văsiu ot tam, și unchiașul Stoica ot Lindicești și Crăciun ot Mihești.

Acea ocină amă vândut, cât să va alége partea mea toată din Lindicești, ca s(ă) fie a dumnealui moșii și ficiorilor dumnealui, câți Dumnezău îi va da, și nepoților dumnealui și strănepoților dumnealui.

Și mărturii: Calcio ot Târșani, și Dumitru roșul, și Hrăbor, și unchiiașul Ghizdavă ot Crăceni, și Nedelco spătarul ot Lichirești, și Dumitru Scaunul ot tam și Grama Lungul ot tam.

Și pântru credința pusu-ne-am și degetelé.

М(к)с(а)ца ф(е)в(р)с(а)р(і)е, л(к)н(и) еі <15>, в(ъ) л(к)т(о) *зрнѧ <7151/1643>.

Calâciul; Dumitru; Ghezdavă; Nedelco; Dumitru; Grama.

Eu, Boba.

Nr. 9. Orig., hârtie (30,4 x 20,6 cm), cerneală neagră, șapte amprente digitale, aplicate în aceeași cerneală. Cu o copie, nr. 10.

ANB, Condica mănăstirii Slobozia lui Enache, f. 486v (copie).

EDITII: Florin Marinescu, *op. cit.*, p. 72, nr. 78 (rez. după orig.); Vasile Gh. Ion, *op. cit.*, p. 23, nr. 99 (menț. după copie); CDȚR, vol. V, p. 402, nr. 937 (rez. după copie).

[†] Modificat din altă cifră.

30

1643 (7151) martie 5

† Adec(ă) eu, Nica, și Vintil(ă) și Iane, nepoții lu Iane post(elnic) ot Boleasca, scris-amu al nostru zapis ca să fie de mare credință la mâna jupânului Apostolache com(is), cum să se știe că i-am vândut a treia parte de ocină den Făcăiane, cu rumâne, câț(i) se vor alége den partea noastră, dereptu as(pri) gata 44.000. Și i-am vândut de a noastră bună voe, fără) nici o sil(ă). Însă, eu, Vintil(ă), am fost vândut partea mea întâiu Ghenii coj(ocar), iar vări-miei n-au fost vândut partea lor. Deci apoi se-au întâmplat de-au fost mai volnicu să cunpere Postolachi com(is), deci i-am vândut eu, Nica, și Iane partea noastră jupânului Apostolache com(is). Și au rămas și pre Ghinea coj(ocar) de i-au lăpădat banii, du pă partea văru-nustă, Ventil(ă). Și-au rămas toat(ă) partea noastră de ocină, cu rumâni, câți se vor alége toți, că noi n-am răscumpărat nici un rumânu, ce să-i fie dumnealui moșăe ohabnică și coconilor dumnealui și nepoților și strănepoților, că o am vândut de-a no(a)stră bună voe, fără) nici o sil(ă).

Și la tocmeala noastră fost-au mulți boiari mărturie: jupan Radul vel log(ofăt), jupan Marco peh(arnic), jupan Ghiurma vel pit(ar), i Radul Dudescul, i Preda sluj(er), i Udrea cluc(er), i Stanciul iuz(baș) ot Măt(ășe)ști, i Hranita ot Oraș, i Hranici județul i Dumitru județ.

Și-amu scris eu, Nica log(ofăt), cu mâna mea.

Și pentru credința pusu-ne-am și pecețile și iscăliturile.

Пис(а) м(а)р(т)іе, е <5> л(к)н(и), в(ъ) л(к)т(о) *зрнѧ <7151/1643>.

Eu, Nica logofăt <m.p.>; Eu, Vintil(ă) <m.p.>; Iane <m.p.>.

Nr. 619. Orig., hârtie difolio (30,8 x 21,8 cm), cerneală neagră, rupt puțin la îndoitori, trei sigilii inelare octogonale, aplicate în aceeași cerneală, având în câmpuri două animale fantastice afrontate.

ANB, Condica mănăstirii Slobozia lui Enache, f. 196 (copie).

EDITII: Florin Marinescu, *op. cit.*, p. 72, nr. 79 (rez. după orig.); Vasile Gh. Ion, *op. cit.*, p. 23, nr. 101 (menț. după copie); CDȚR, vol. V, p. 406–407, nr. 948 (rez. după copie).

31

1643 (7151) martie 24

† Adec(ă) eu, jupan Apostolache comisul, scris-am al meu zăpis la mâna cumnatului meu, Udrei cliucériul ot Stroești, ca să fie de mar(e) credință, cum să s(e) știi, că i-am dat dumnealui 50 de stânjini de la Păpéni, care am cumpărat de la Leca Meiuț, pentru că m-am voit cu dumnealui de mii-au dat dumnealui iar 50 de stânjini de ocin(ă) de la Lipărești, care ocin(ă) au fost cumpărat de la Drăghiciu, s(â)nă Lalei. Și né-am tocâmit, de bun(ă) voia no(a)stră, de-am dat unul la altu, ocin(ă) pântru ocin(ă), pântru că né-am voit de bun(ă) voi no(a)stră.

Iar cin(e) să va scorni dup(ă) moartea noastră să facă alte tocâmélia să fii proclét și afurisit de 300 și 18 **СѢТЬЦІИ ИЖЕ ВЪ НЕКІИ**¹ și dup(ă) moartea lui să n-aibă unde veni dup(ă) noi, pântru că né-am voit de bun(ă) voi a no(a)stră, cându am făcut <aceas>² tă tocâmeal(ă).

Aceasta am scris.

М(а)р(т)іе), д(ь)н(и) кд <24>, в(ь) л(ь)т(с) *зрна <7151/1643>.

Αποστολακης κομησος <m.p.>³.

Nr. 615. Orig., hârtie difolio (32,1 x 22,4 cm), cerneală neagră, rupt puțin la îndoituri, un sigiliu inelar rotund, al lui Apostolachi comis, care are în câmp o gemă antică. Florin Marinescu, *op. cit.*, p. 73, nr. 80 (rez. după orig.).

¹ „Părinți care au fost la Nicheia”.

² Rupt.

³ „Apostolachi comis”.

32

1643 (7151) aprilie 4

Matei Basarab voievod și domn al Țării Românești întărește mănăstirii Vaideei și popii Clima, egumenul mănăstirii, stăpânirea peste toată partea de sat din Cetățele, județul Ialomița, cu toți rumânii și cu tot venitul, cât se va alege partea lui Ianache postelnicul, pe care a cumpărat-o de la jupan Dumitrașco Filipescul mare stolnic, în zilele lui Radul voievod, din câmp, din pădure, din apă și cu vatra satului.

Matei Basarab voievod <m.p.>.

Nr. 860. Rez. după orig., hârtie (31,6 x 19,5 cm), cerneală neagră, sigiliu domnesc mijlociu, timbrat, păstrat.

ANB, Condica mănăstirii Slobozia lui Enache, f. 159 (copie).

EDIȚII: Florin Marinescu, *op. cit.*, p. 73, nr. 81 (rez. după orig.); Vasile Gh. Ion, *op. cit.*, p. 23, nr. 102 (menț. după copie); CDȚR, vol. V, p. 412–413, nr. 964 (rez. după copie).

33

1643 (7151) aprilie 5

† М(и)л(о)стїєю Б(о)жїєю, Їѡ Матею Бѣсарав воевод и г(о)с(по)д(и)нѣ. Дават г(о)с(по)дств(а) ми сїе повелѣнїе г(о)с(по)дств(а) ми с(вѣ)т(о)мѡ и в(о)ж(е)стннѣи монастырѡ, зовемаго Бандееи, храм С(вѣ)тъиѡх Арханг(е)лъ Михаил и Гаврил, и вт(ь)цѡ егѡмена попа Клима, ca să fie volnici călugării cu această carte a domniei mele de șă-și ție ai lor rumâni de-acolea, den în Vaideei, cari au fostu de moșie de-acolea, însă pre nume Bogdan Mățăblândă cu feciorii lui, și Dan cu feciorii lui, și Radul, feciorul Drăgoias(ei) de la Deșirați și pri alți, pre toți, să-i strângă acolea la moșia lor, la Vaideei, la mănăstire, cum sint dați și miluiți de Ianachi post(elnic) în sfânta mănăstire, ce scrie mai sus, pentru poménire.

Derept acéia, am dat părintelui egumenului ca să fie volnic, cu cartea domniei mele, să-i strângă pre toți la sfânta mănăstire, și de nimé opreală să n-aibă.

Iar cui va părea strâmbu să vie de faț(ă).

И инак(о) да нѣст по реч г(о)с(по)д(ства) ми.

И ис(правник) сам реч г(о)с(по)д(ства) ми.

Пис(а) ап(рилїе), ѣ <5> д(ь)н(и), л(ѣ)т(о) *зрѣна <7151/1643>.

† Їѡ Матею воевод(а) <m.p.>.

† Їѡ Матею воевод(а), м(и)л(о)стїю Б(о)жїю, г(о)с(по)д(и)нѣ.

Nr. 78. Orig., hârtie difolio (32,1 x 19,7 cm), cerneală neagră, sigiliu domnesc mijlociu, aplicat în cerneală roșie, neclar. Florin Marinescu, *op. cit.*, p. 73, nr. 82 (rez. după orig.).

34

1643 (7151) iulie 23, Târgoviște

† Cu mila lui Dumnezeu, Io Matei Basarab voevod și domn a toată Țara Rumânească. Dat-au domniia lui această poruncă a domniei lui boiarinului domniei lui, lui Apostolache comisul din Ojogéni, ot sudstvo Ialomița, și feciorilor lui, căți Dumnezeu îi va dărui, ca să aibă el moșie și rumâni în sat la Făcăiani, însă toată partea a jupânésii Păunii, câtă s-ar alége, din câmpu, și din pădure și din apă, și cu rumânii, căți s-ar afla, pentru că această moșie și cu rumânii, ce s-au scris mai sus, au fost de la moși ale jupânéseii Păunii din sat din Făcăiani.

După aceasta, când au fost în zilele domniei lui, iar jupâneasa Păuna, ea au fost vândut această moșie cu rumânii, căți au fost de zestre de la tată-său, Badea post(elnic) din Cocoraști, partea ei toată, câtă au avut la Făcăiani, lui Ianeo slugériul, socrul lui Postolache comisul, drept ughi 200, bani gata, și tot au stăpânit cu pace.

Iar după moartea lui Iane slugériul au rămas această moșie și cu rumânii, ce s-au zis mai sus, pe seama lui Postolache comis. Deci rumânii toți s-au sculat, anume Stavilă, și Tudoran, cu frate-său, Bratul, și Ivan, cu pâra, zicând cum că s-au răscumpărat ei de rumânie de la Radul vornicul, bărbatul jupânéseii <Păun>¹ii. Însă Stavilă zicea cum că s-au răscumpărat pentru o iapă, iar Tudoran, cu frate-său, pentru doi noateni ...¹ și pentru o dulamă și pentru un bou. Și Ivanciu, el încă zicea că au fost rob în Țara Turcească, ci l-au răs<cumpărat> ...¹ neguțătoriu, anume Aslan.

Pentru acéia, Apostolache, deac-au văzut așa, au adus de față pe jupân<easa Păuna>¹ pentru acești rumâni. Și au venit înaintea domniei lui, cându au fost la Gherghiță, împreună cu rumâ<nii de s-au>¹ pârât de față, zicând cum că n-au vândut jupâneasa Păuna socrului lui, lui Ianeo slugér, rumânii ...¹. <Iar>¹ domnia lui au apucat și au judecat după lége și-au dat jupânesei Păunii lége ca să j<ure>¹ ... <pe>¹ Sfânta Evanghelie, cum că sînt ai ei de la moși și cum că nu s-au răscumpărat ei, nici au avut nici ...¹ umblă acești rumâni ca să scape de rumânie, nici iaste în știrea jupânesei Păunii ...¹ că rumânii aceștia cu Ciocoiniții au venit de-au jurat cu mâinele pre Evanghelie, z<icând>¹ ...¹ unul, nici ia, nici bărbatul ei, Radul vornicul, iar de i-au răscumpărat bărbatul ei, Radul, ...¹ nici atuncea cându au jurat jupâneasa Păuna, sluga do...¹ lui ...¹ portariu.

Apoi, au rămas acești mai sus ziși rumâni de lége și de judec<ată dinaintea>¹ domnii lui, în Divan, cum mai mult să nu mai rădice pâră.

Pentru aceia, au dat domnia lui boia<ruului>¹ domniei lui, lui Apostolache comis, ca să aibă această mai sus zisă moșie și rumâni, carii <să-i fie>¹ moșie stătătoare și ohabnică, el și feciorii lui, și nepoții lui și strănepoții lui, ș<i de ni>¹ meni să fii neclătit, după zisa domniei lui.

Și iată și mărturii au pus domnia lui pr<e ju>¹ pânul Dumitru vel vornic, i Radul vel logofăt, i Stroe vel vistier, i Preda vel spatâr, i Socol vel cliu<cer>¹, i Dumitrașco vel stolnic, i Radul vel comis, i Marco vel peharnic, i Costandin vel postelnic. Ispravnic Radul vel logofăt.

Și <au>¹ scris Pârul logofăt, în scaunul Târgoviștei, iulie 23 dâni, leat 7151 <1643>.

Nr. 624. Trad.

ANB, M-rile Slobozia lui Enache și Apostolache, II/12 (orig. slav).

EDIȚII: Vasile Gh. Ion, *op. cit.*, p. 23, nr. 103 (menț. după orig.); CDȚR, vol. V, p. 459, nr. 1085 (rez. după orig.); Florin Marinescu, *op. cit.*, p. 74, nr. 83 (rez. după copie).

¹ Rupt.

† Adecă eu, Stoia ♂т ♂р¹ Gârbovi, scris-am acesta zăpis al meu la mâna comisului Apostolache, cum să s(e) știe că i-am vândut dumnealui nește ocin(i) la Lindicești, însă stânjin(i) 20, den codrul Stoicăi de Lindicești. Și au cumpărat stânjinul câte 30 de bani. Și i-am vândutu, de bună voia mea, ca să fie dumnealui moșii și coconilor dumnealui, câți-i Dumnezeu va da, și nepoților dumnealui și strănepoților dumnealui.

Iar cine să va ispiti, dup(ă) moartea mea, a face alte lucruri sau a toarce² banii, să fie proclēt și afurisit de **тїи От(ь)ци иже въ Никїю**, pântru că am vândutu eu de bună voia mea.

Și pentru credința pus-am și pécetea.

Юл(їе), А(ь)н(и) кг <23>, в(ь) л(ѣтѣ) *зрнл <7151/1643>.

Și cându s-au scris acest zăpis fost-au jupânul Micul de Lip(ă)rești și Paraschiva <de>³ de(a)l Gârbovi, mărturie.

† Stoia⁴, † Paraschiva⁴.

Nr. 4. Orig., hârtie (23 x 19,4 cm), cerneală neagră, două amprente digitale, aplicate în aceeași cerneală. Cu o copie, nr. 10.

ANB, Condica mănăstirii Slobozia lui Enache, f. 486v–487 (copie).

EDIȚII: Florin Marinescu, *op. cit.*, p. 74, nr. 84 (rez. după orig.); Vasile Gh. Ion, *op. cit.*, p. 23, nr. 104 (menț. după copie); CDȚR, vol. V, p. 460, nr. 1087 (rez. după copie).

¹ „din dealul”.

² „întoarce”.

³ Omis.

⁴ Amprentă digitală.

36

1643 (7152) septembrie 27

† Eu, Peia log(ofăt), scris-am zăpisul meu ca să fie de credință la mâna dumnealui comisului Apostolache, cum să s(e) știe că i-am vândut 100 de stânjăn(i) de ocină la Lindicești, drept bani gata 2.000, care ocină mi-au fost dat mie unchiu-mieu, Udrea clucer, care ocină au fost cumpărat dumnealui Udrea clucer de la Neagul Barbului ot Lindicești.

De aceea, eu am vândut dumnealui, cum scrie mai sus, să fie dumnealui moșie.

Aceasta am scris și i-am dat dumnealui și zăpisul Neagului Barbului, carel(e) au cumpărat Udrea clucerul.

Септ(емврие), кз <27> л(к)н(и), л(ѣто) ✕зрнв <7152/1643>.

Peia log(ofăt) <m.p.>.

Nr. 14. Orig., hârtie (31 x 21,3 cm), cerneală neagră, un sigiliu inelar, octogonal, aplicat în cerneală, neclar.

ANB, Condica mănăstirii Slobozia lui Enache, f. 487 (copie).

EDIȚII: Florin Marinescu, *op. cit.*, p. 75, nr. 86 (rez. după orig.); Vasile Gh. Ion, *op. cit.*, p. 23, nr. 105 (menț. după copie); CDȚR, vol. V, p. 477, nr. 1132 (rez. după copie).

37

1644 (7152) februarie 1

† Adec(ă) eu, jupâne(a)s(a) Ne(a)ga ot Tăt(u)leșt(i) și cu fiiu-miu, Iano, scris-am acesta al nostru zăpis la mâna jupan Postolache comisul, cum să se știe că i-am vândut o copilă de țigan, anume Stoică, fata lu Stan țiganul. Și o am vândut de noastră bun(ă) voia, dreptu ughi 23, ca s(ă) fie dumnului moșia și jupânesei dumnului. Și am vândut cu știre tut(u)rur fraților.

Și la cest(ă) tocmel(ă) tâmplatu-s-eu: Paraschiv vornecul ot Tog(o)zeni, și armașul Dragul, frate-său, și Micul ot Liperește.

Și pentru mare credință pus(u)-ne-m și pecete și iscălitura.

Пис(а) мес(а)ца фев(р)уаріе), л(к)н(и) а <1>, лет(о) ✕зрнв <7152/1644>.

† Iano <m.p.>; † Iorgachi vornic <m.p.>.

Nr. 328. Orig., hârtie (31,6 x 21,7 cm), cerneală neagră, rupt puțin la îndoituri, un sigiliu inelar octogonal, al lui Iano, având în câmp numele: „Iano” și o pasăre.

ANB, Condica mănăstirii Slobozia lui Enache, f. 402, nr. 6 (rez.).

EDIȚII: Florin Marinescu, *op. cit.*, p. 75, nr. 87 (rez. după orig.); Vasile Gh. Ion, *op. cit.*, p. 23, nr. 109 (menț. după copie); CDȚR, vol. V, p. 522, nr. 1235 (rez. după rez.).

38

1644 (7152) februarie 12

† Eu, Necula post(elnic), scris-am zăpisul meu la mâna lu Apostolachie comis să se știe că i-am vândut nepotului Apostolachi comis un țigan, anume Vlaicul, fecior lu Nan țiganul, cu un fecior¹, drept ughi 60, iar alt fecior i l-am dăruit la nuntă. Iar de se vor afla mai mult de acești 2 copi(i), născuți mai înnainte, de vânzare, să fie ai noștri.

Și pentru credința mi-am pus pecetea și iscălitura ca să s(e) crează.

Și mărturie Paraschiva vor(nic), и брат его², Dragul, ot Togození, i Papa ot Șchéi i Micul ot Liperești.

Пис(а) м(ѣ)с(а)ца фев(р)аріе, вѣ <12> л(ѣ)н(и), л(ѣ)т(о) *зрнѣ <7152/1644>.

† Eu, Necula post(elnic) <m.p.>; † Paraschiva vornic <m.p.>³; † Eu, Mihalcea, s(â)nă Neculei post(elnic), și cu știrea tuturor fraților.

Nr. 326. Orig., hârtie (32,6 x 19,8 cm), cerneală neagră, două sigilii inelare octogonale: al lui Necula postelnic, având în câmp numele: „Necula” și un balaur, și al lui Paraschiva vornic, care pare a avea în câmp două personaje, susținând o cruce.

ANB, Condica mănăstirii Slobozia lui Enache, f. 402, nr. 8 (rez.).

EDIȚII: Florin Marinescu, *op. cit.*, p. 75, nr. 88 (rez. după orig.); Vasile Gh. Ion, *op. cit.*, p. 23, nr. 111 (menț. după rez., cu data de zi: „22”); CDȚR, vol. V, p. 526, nr. 1249 (rez. după rez.).

¹ Urmează cuvintele: „iar alt feci(or)”, tăiate de aceeași mână.

² „și fratele lui”.

³ Sigiliu inelar.

39

1644 (7152) februarie 12

† Udrea log(ofăt) <scris-am>¹ acesta al meu zăpis să fii de mar(e) credință la mâna jupânului Apostolachi com(is) că i-am vândut, de a mea bun(ă) voi, 1 copil de țigan, anum(e) Vasilie, ca să-i fie dumnului moși(e) stăt(ă)to(a)r(e) în véci. Și l-am vândut diript bani gata, 2 ughi.

Și-am pus și mărturii: Dragul armașul și alți boiari cari-și vor puni mai jos escălituril(e). Iar di să va apuca cineva di e(l) să aibă al căutaré la min(e).

Și pentru credința pusu-me-am pecetea și escălitura, ca să se crează.

Пис(а) фев(р)аріе вѣ <12>, л(ѣ)т(о) *зрнѣ <7152/1644>.

† аз, Сдрѣ лог(о)фет <m.p.>.

Nr. 327. Orig., hârtie (17,4 x 21,5 cm), cerneală neagră, un sigiliu inelar octogonal, aplicat în aceeași cerneală, având în câmp un scut heraldic, încărcat cu un decor neclar.

ANB, Condicta mănăstirii Slobozia lui Enache, f. 402, nr. 7 (rez.).

EDITH: Florin Marinescu, *op. cit.*, p. 76, nr. 89 (rez. după orig.); Vasile Gh. Ion, *op. cit.*, p. 23, nr. 110 (menț. după rez.); CDȚR, vol. V, p. 526, nr. 1248 (rez. după rez.).

¹ Omis.

40

1644 (7152) iunie 6, București

† М(и)л(о)стією Б(о)жією, Їѡ Матею Бъсарав воевод и г(о)с(по)д(и)нѣ въсом Земле Оуггровлахійское. Дават г(о)с(по)дств(а) ми сіе повелѣніе г(о)с(по)дств(а) ми с(ва)т(о)мѣ и в(о)ж(е)ствѣни монастырѣ, г(о)лемаго Бандееи, храм С(ва)тъих Арх(ан)г(е)ла Михаил, и вт(ь)цѣ егѣмена Клима и въсѣм иноком, елици живѣщихъ въ вбитѣли тоє, якож(е) да ест с(ва)тѣи монастыр, виш(е) пис(а), вч(и)нѣ и Їѣниш, сѣдство Ил(о)м(ица), али вт дел Станев, сеж(е)ни к̄, вт полю, и вт шѣм, и вт вод(а) и вт седалищ(е) селов, вт посвѣдї варе елика кѣтет избрат(и) вт по въсом хотаром, по старе хотаре и велѣсе, понеж(е) тези к̄ зе сеж(е)ни за вч(и)нѣ, иже сѣт више писани, вни сѣт бил за дѣдїно Станев, дѣщера Негрилѣв лѡг(о)фет, сестра Михаюв пѣх(ар)ник, дал ни преку за ващѣ си, Негрилѣв лѡг(о)фет, ешеж(е) втпрежд(е) врѣме.

И потом, къда ест бил и(ы)нѣ въ д(ь)ніе г(о)с(по)дство ми, по сѣмрѣти Станев, а вратом си Михаю пѣх(ар)ник, вни с(ъ)прешел пред г(о)с(по)дствѣ ми в великїи Диван и пред въсѣм волѣром г(о)с(по)дство ми тере сѣт дал и поклонил тези к̄ за сеж(е)ни за вч(и)нѣ, виш(е) реч(е)ни, с(ва)тѣи монастыр, храм Арх(ан)г(е)лѣ Михаил, иж(е) ест виш(е) реч(е)на, радї д(ѣ)ша сестрам са, Станев, якож(е) да ест еи въ вѣчноє вѣспоминанїе.

И с(ва)томѣ монастыр Бандееи да ест вч(и)нѣ, и дѣдїно и въскрѣпленїе, и в(о)ж(е)ствним иноком въ пищѣ, и не вт кожде непотѣкновеном, поризмо г(о)с(по)дство.

Сеже оубо и свед(и)телїе поставих г(о)с(по)дство ми: жѣпан Барвѣл великїи ван Кралевскїи, и жѣпан Драгомир вел дворникѣ, и жѣпан Радѣл вел лѡг(о)фет), и жѣпан Строе вел вист(ар), и жѣпан Преда вел спат(ар), и жѣпан Радѣл вел комис, и жѣпан Сокол вел ключ(ар), и Дѣмитрашко вел стол(ник), и жѣпан Дрѣгѣшин великїи пѣх(ар)ник и жѣпан Костандин великїи пост(ал)ник. И исправник жѣпан Радѣл великїи лѡг(о)фет.

Из, Лепѣдат лѡг(о)фет), написах, въ град Бѣкѣреци(и), м(ѣ)с(а)ца юніе, ѣ д(ь)ни, и вт Идама, в(ъ) л(ѣ)т(о) „зрнѣ“.

† Їѡ Матею воевод(а) <m.p.>.

† Їѡ Матею воевод(а), м(и)л(о)стію Б(о)жію, г(о)с(по)д(и)нѣ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei Basarab voievod și domn a toată Țara Ungrovlahiei. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei și dumnezeieștii

mănăstiri, numită Vaideei, hram Sfântul Arhanghel Mihail, și părintelui egumen Clima și tuturor călugărilor, care trăiesc în acest lăcaș, ca să-i fie acestei mănăstiri, mai sus scrise, ocină în Ivăniș, județul Ialomița, însă din partea Stanei, stânjeni 20, din câmp, și din pădure, și din apă și din seliștea satului, de pretutindeni cât i se va alege de peste tot hotarul, după vechile hotare și semne, pentru că acei 20 de stânjeni de ocină, care sunt mai sus scriși, au fost de dedină ai Stanei, fiica lui Negrilă pârcălab, sora lui Mihai paharnic, dați de zestre de tatăl său, Negrilă logofăt, încă mai dinainte vreme.

Iar după aceea, când a fost acum în zilele domniei mele, după moartea Stanei, fratele său, Mihai paharnic, s-a părât înaintea domniei mele în marele Divan și înaintea tuturor boierilor și a dat și a închinat acei 20 de stânjeni de ocină, mai sus scriși, sfintei mănăstiri, hram Arhanghelul Mihail, care este mai sus scrisă, pentru sufletul surorii sale, Stana, pentru ca să-i fie veșnică pomenire.

Iar sfânta mănăstire Vaideei să-i fie ocină, și dedină și întăritură, și dumnezeieștilor călugări de hrană, și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Barbul mare ban al Craiovei, și jupan Dragomir mare vornic, și jupan Radul mare logofăt, și jupan Stroe mare vistier, și jupan Preda mare spătar, și jupan Radul mare comis, și jupan Socol mare clucer, și Dumitrașco mare stolnic, și jupan Drăgușin mare paharnic și jupan Costandin mare postelnic. Și ispravnic jupan Radul mare logofăt.

Eu, Lepădat logofăt, am scris, în cetatea București, luna iunie, 6 zile, și de la Adam, în anul 7152 <1644>.

† Io Matei voievod <m.p.>.

† Io Matei voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Nr. 223. Orig., hârtie difolio (30 x 21 cm), cerneală neagră, sigiliu domnesc mijlociu, timbrat, păstrat. ANB, Condica mănăstirii Slobozia lui Enache, f. 310 (copie).

EDIȚII: Florin Marinescu, *op. cit.*, p. 76, nr. 90 (rez. după orig.); Vasile Gh. Ion, *op. cit.*, p. 24, nr. 113 (menț. după copie); CDȚR, vol. V, p. 566–567, nr. 1359 (rez. după copie).

1644 (7152) iulie 11

† Eu, Radul ban, sen Bratul comis, scres-am acesta al meu zapis la mâna com(isului) Apostolachi, cum să s(e) știia că i-am vândut un copil de țegan, anume Trefu, pre ban(i) gata ughi 15. Și l-am vândut de-a me bun(ă) voia, ca să-i fiia moșiia dumnealui, iar de va ave vre prăcene va <sta>¹ cu mene să s(e) pârască. Șe l-am vândut cu știre omenelor mei, a tuturor.

Șe pentru credența m-em pus șe pecete.

Пес(а) м(ѣ)с(а)ца юл(іе), аѣ <11> а(к)не, в(ъ) лет(ѡ) *Зрнв <7152/1644>.

† Bratul comis <m.p.>.

Mărturie Șărbu păh(arnic) <m.p.>.

Nr. 325. Orig., hârtie (28,2 x 17,2 cm), cerneală neagră, rupt puțin la îndoituri, un sigiliu inelar octogonal, al lui Barbul comis, având în câmp un scut heraldic, încărcat cu o pasăre.

ANB, Condica mănăstirii Slobozia lui Enache, f. 402, nr. 9 (rez.).

EDIȚII: Florin Marinescu, *op. cit.*, p. 76–77, nr. 91 (rez. după orig., cu data de zi: „1”); Vasile Gh. Ion, *op. cit.*, p. 24, nr. 114 (menț. după rez.); CDȚR, vol. V, p. 586, nr. 1395 (rez. după rez.).

¹ Omis.

42

1644 septembrie 1 – 1645 august 31 <7153>

† Să se știe. Adec(ă) acesta zapis acesui omă, anume Bderă, cu frații lui, i Voicil(ă) i Stan, cu ce o cumpărat parte popei Neagului, de funia lu N(e)goș Băiculescul, totă peste tot, cât se va afla, și în câmp, și în pădure și în apă, der<ep>¹tă 400 de bani gat(a).

Și aldămășari: Radul, i Șoimar, Radul Fluerașul și mulți megiașe deprejurul lucului.

И пис(а) Преда вт там².

Пис(а) мес(а)цъ ...³ а(к)ни, въ лѣтъ *зрѣдъ <7153/1644 septembrie 1 – 1645 august 31>.

Nr. 118. Orig., hârtie (28,2 x 17,2 cm), cerneală neagră, rupt la îndoituri.
ANB, Condicta mănăstirii Slobozia lui Enache, f. 374 (copie).

EDIȚII: Florin Marinescu, *op. cit.*, p. 81, nr. 103 (rez. după orig.); Vasile Gh. Ion, *op. cit.*, p. 24, nr. 125 (menț. după copie); CDȚR, vol. V, p. 116, nr. 258 (rez. după copie).

¹ Omis.

² „Și a scris Preda de acolo”.

³ Rupt.

43

1645 (7153) ianuarie 20

† Adec(ă) eu, Leca, feciorul lu Negoia Meiut ot Berlești, scris-am acesta al¹ meu zapis ca să fie de mare credință la mâna jupânului Anghel de oraș de Floci, cum să se știe c-am vândut eu, Leca Meiut, jupânului Anghel ocin(ă) în Cârten(i), stânj(i)ni 125, stânj(e)nul câte 80 de bani, fac bani gata, 50 de galben(i). Ș-am vândut, dă a me bun(ă) voce, ca să-i fie lui moșie, și coconilor, câți Dumnezeu i va dăru. Ș-am vândut de în câmpu, și de apa Sărății, și de pădure, pân(ă) apa Ialumniții², și de peste tot hotarul.

Și iar mie-au mai dat jupânul Anghel 50 de galben(i), pân(ă) la unul, la Crăciun, să aibu a<m>³-i da ban(ii), făr(ă) dă nici u<n>³ cuvântu.

Și la ace(a)sta tocme(a)l(ă) a no(a)stră fost-au mulți boiari mărturie, anume: postelnicul Petru Blagodescu, Aranite postelnicul, nepotu-său, Stan, sin Aldimir ot Măt(ă)sești, Fragule de oraș, Hranite ot tam, Chiriț(ă) и брат его⁴, Manole ot tam, Ianache cupariul și mulți o(a)meni bun(i), care nu s-eu scris.

Ace(a)sta am scris.

Și pentru credința eu, Leca Meiut, mi-(a)mă pus pecete.

Ș-am scris eu, Dumitru, sin Stan ot Măt(ă)sești.

Пис(а) м(ѣ)с(а)ца гин(ар)іе, а(к)н(и) к <20>, *зрѣдъ <7153/1645>.

Leca Meiut⁵; Stan, sin Aldimir⁵.

Nr. 69. Orig., hârtie difolio (30,2 x 21,4 cm), cerneală neagră, două sigilii inelare, octogonale, aplicate în aceeași cerneală: unul (al lui Stan, fiul lui Aldimir) are în câmp două păsări afrontate, susținând un copac, iar celălalt (al lui Leca Meiot) are în câmp un decor geometric. Florin Marinescu, *op. cit.*, p. 77, nr. 93 (rez. după orig.).

¹ Urmează cuvântul: „nostr(u)”, tăiat cu două linii.

² Așa în orig.

³ Omis.

⁴ „și fratele lui”.

⁵ Sigiliu inelar.

44

1645 (7153) august 3

† Adec(ă) eu, jupânul Gherghe vist(ier), scriu și mărturisesc cu acest zăpis al meu ca să fie de mare credință la mâna lu Apostolache, brat Pavalache banul, cum să se știe că i-am vândut un țigan, anum(e) Tudor țiganul, fiorariul, feciorul lui Dumitru zlătariul, care l-am fost cumpărat și eu mai denainte vrême de la banul Radul Buzescul și cu țiganca lui, anume Neaga, fata lui Stoican, sora lui Haidar, care țigancă o am luat și eu schimbu de la domnu nostru Io Matei Băs(ă)rab voevoda. Și i-am vândut aceșt(i) țigan(i), ce sînt mai sus scriși, derept ughi 60, ca să-i fie dumnealui moșăe stătăto(a)r(e) în vécî.

Și la tocmeala noastră fost-au boiari mărturie, anum(e): Pavlache banul, i Bunea vist(ier), i Gheorghie cluc(er) i Ivașco cluc(er).

И исписахъ Михалчѣ лог(о)фетъ, м(ѣ)с(а)ца авг(у)стъ, г̃ <3> л(ѣ)н(и), в(ѣ) л(ѣ)т(о) зрнѣ <7153/1645>.

† Paraschiva vornicul mărturie <m.p.>¹; † Pavlachis ban <m.p.>²; Mihalcea log(ofăt) <m.p.>; Gherghe clucer <m.p.>.

Nr. 324. Orig., hârtie difolio (34,5 x 21,5 cm), cerneală cafenie, rupt puțin la îndoituri, două sigilii inelare aplicate în aceeași cerneală: al lui Paraschiva vornic, octogonal, având în câmp doi lei rampant, susținând o cruce, și al lui Pavlache banul, oval, având în câmp un personaj.

ANB, Condica mănăstirii Slobozia lui Enache, f. 402, nr. 10 (rez.).

EDIȚII: Florin Marinescu, *op. cit.*, p. 79, nr. 97 (rez. după orig.); DRH, B, vol. XXX, p. 276, nr. 229 (rez.); Vasile Gh. Ion, *op. cit.*, p. 24, nr. 122 (menț. după copie); CDȚR, vol. VI, ed. Marcel-Dumitru Ciucă, Silvia Vătafu-Găitan, București, 1993, p. 103, nr. 220 (rez. după rez.).

¹ Sigiliu inelar.

² Semnătură în limba greacă; sigiliu inelar.

45

1645 (7153) august 25

† Adec(ă) eu, jupânisa Ne(a)ga ot Tăt(u)lești, și c(u) fiiu-meu, Iani, scris-am acesta al nostru zăpis ca s(ă) fie de mare credă<nță>¹ la mâna lu Apostolache comisul, cum să s(e)

știe că i-(a)m vândut o ȱigancă, anume Mușa, și c(u) 1 fato, Irin(a)², drept bani, ughi 32. Și o am vândut noi de-a noastră bun(ă) voia, ca s(ă) fii dumnelui moșia.

Ș-au fost mulți boiari mărturii, anume: Paraschiva vornecul ot Tog(o)zené i Micul di Lipirești.

Și pintru credența pusu-ni-m și picite, ca să știe.

Пис(а) авг(в)ст, кѣ <25> л(к)н(и), лит(о) ѿ зрнѣ <7153/1645>.

† Iani <m.p.>; † Eu, Drag armașul <m.p.>.

Nr. 323. Orig., hârtie (31,4 x 21,3 cm), cerneală neagră, rupt puțin la îndoituri, două sigilii inelare octogonale, aplicate în cerneală neagră, neclare.

ANB, Condica mănăstirii Slobozia lui Enache, f. 402, nr. 11 (rez.).

EDIȚII: Florin Marinescu, *op. cit.*, p. 79, nr. 98 (rez. după orig.); DRH, B, vol. XXX, p. 312, nr. 256 (rez.); Vasile Gh. Ion, *op. cit.*, p. 24, nr. 125 (menț. după copie); CDȚR, vol. VI, p. 113, nr. 247 (rez. după rez.).

¹ Omis.

² Nume scris între cuvinte, pe verticală (lectură nesigură).

1645 (7154) noiembrie 9

† Adec(ă) eu, Mihaiu, nepot Radului ot Burănești, și cu Voinea, nepoata Bulcei, scris-am zăpisul nostru la <mâna>¹ jupânului Apostolachi com(i)sului și a jupânesei dumnealui, Voichițăi, ca să fie de mare credință, cum să s(e) știe că le-am vândut dumnealor 200 de stânjin(i) de ocin(ă) de la [ot] Hoștea, dereptu bani gata, ughi 20. Și o am vândut de a noastră bun(ă) voe, făr(ă) nici o sil(ă), și cu știrea tuturor fraților noștri, carii sîntu părtași cu noi dipreun(ă).

Și o am vândut dumnealor ca să le fie dumnealor moșie stătătoare în vecie. Iar să nu va fi stătătoare, noi să avem a-i cumpărare dumnealui moșie pă întru moșie. Și acea moșie mēрге dі în cin pân(ă) în cin.

Și mărturie au fost: Paraschiva vornicul ot Tog(o)zēni, și Micul ot Lip(e)rești, i Drăghici c(к)нѣ егѡ², i Dragul armașul și popa Nicula ot Ojogēni.

Și păîntru credința pusu-ne-amū și pecețile.

Ноев(рѣ), л(к)н(и) ѿ <9>, ѿ зрнѣ <7154/1645>.

† Mihaiu; † Voinea³.

Nr. 267. Orig. hârtie difolio (32,5 x 20,4 cm), cerneală cafenie, rupt puțin la îndoituri, două amprente digitale aplicate în aceeași cerneală; cu o copie, nr. 266. Florin Marinescu, *op. cit.*, p. 80, nr. 100 (rez. după orig.).

¹ Omis.

² „frul lui”.

³ Amprentă digitală.

47

1647 (7155) ianuarie 10

† М(и)л(о)стїю Б(о)жїю, Їѡ Матеи Басараб воеводї и г(о)с(по)д(и)нѣ. Дават г(о)с(по)дство ми сїю повелѣнїе г(о)с(по)дств(а) ми с(в)л(т)о)мѡ и в(о)ж(е)ствнїи monastire de la Vaideei и ѡт(ь)цѡ егѡмена Партенїе¹ ca să hie volnici călugării cu această carte a domnii mѣl(e) și cu slug(a) domnii mѣl(e), на им(ѣ)² ...³, дă сă-ș(i) strângă pre toț(i) țiganii mănăstirii, carii pre unde și-i vor putea afla, anume Toader ciobotariul, cu țiganca lui, Marica, și cu un fecior al lui, anume B(e)jan, și alți țigani ai lu Ianachii post(elnic) de cumpărătoare, unde-i vor oblici, tot să fie volnici călugării să-i caute, să-i ia, să-i strângă la sfânta mănăstire, măcarū să i-ar afla în țig(a)nia domnească, au în țig(a)niia boerească au în călug(ă)rească, măcar în ce loc, tot să și-i ia.

Iar cine-i va pitula sau să-i oprească, preste acest(ă) carte a domnii mѣl(e), de mare gloab(ă) va fi. Iar cui va <пărea>⁴ cu strâmbu, să vie de faț(ă).

И инак(о) да нѣст.

И ис(правник) <сам реч господства ми>⁴.

Пис(а) ген(арїе), Ѣ <10> д(ь)н(и), <вѣ лѣ>⁴т(о) зрнѣ <7155/1647>.

† Їѡ Матею воевод(а) <m.p.>.

† Їѡ Матею воевод(а), м(и)л(о)стїю Б(о)жїю, г(о)с(по)д(и)нѣ.

Nr. 45. Orig., hârtie difolio (31,6 x 19 cm), cerneală neagră, rupt la îndoituri, sigiliu domnesc mijlociu, timbrat, căzut. Florin Marinescu, *op. cit.*, p. 84, nr. 111 (rez. după orig.).

¹ „și părintelui egumen Partenie”.

² „anume”.

³ Loc liber.

⁴ Rupt.

48

1647 (7155) aprilie 29, Târgoviște

† М(и)л(о)стїю Б(о)жїю, Їѡ Матеи Басараб воеводї и г(о)с(по)д(и)нѣ. Дават г(о)с(по)дство ми sfintii măn(ă)stir(i) Vaideei, храм С(в)л(т)и безплѣтен Архистратега Михаил и Гаврїил и ѡт(ь)цѡ иг(ь)мена Партенїе¹, ca să fie sfintii măn(ă)stiri o țigancă, по им(ѣ) Marica, fata lu Tudor țiganul ciobotar și a ...² țigancii, pentru că această țigancă au fostu a lu Ianachi post(elnic) de cumpărătoare, dată și miluit(ă) la Vaideei, cându au cumpărat moșia Vaideei, împreună cu alți țigani, iar dup(ă) acéia, când au fost acum în zilel(e) domnii mѣl(e), iar Dobre vornicul, cu fiul său, Petrășcan, el au zis cum că au cumpărat această țigancă de la ...², nepotul lui Pârvana ot ...².

Deci deacă au prinsu părintele ig(u)menul de veste și călugării, ei au venit de faț(ă) înaintea domnii mѣl(e) în Divan cu Dobre vornic și așa au spus igumenul, cum n-au avut nici o treabă acel nepot al lui Pârvan cu țiganii mănăstirii, să-i vânză lui Dobre vornicul, că aceș(i) țigani au fost dați de Ianache postelnic la sf(â)nta mănăstire, încă mai denainte vrém(e). Și cum am văzut domniia mea și <сă>³țile cel(e) de moșie ale sfintii mănăstiri, iar Dobre vornicul au fost c(umpă)³rat rău, că acel nepot al lui Pârvana, el n-au avut nici o

treab(ă) cu această <moșie, du>³pă cum am văzut domniia mea și zapisul lui Dobre vornicul, ce-l are <pentru Marica>³ țigancă, și n-au fost bun.

Drept acéia, domniia mea am judecat împreună <cu toți cinsti>³ț<ii>³ deregători ai domnii méle și am dat domniia mea sfintii mănăstiri Vaide<ei să>³ ție țigancă cu bun(ă) pace, iar Dobre vornicul să-și ia banii de unde i-au dat <că>³ au cumpărat rău. Și au rămas Dobre vornicul de lége den Divan.

И <не>³ ут когѡжде да неест, през повеланиѡ г(о)с(по)дств(а) ми.

И ис(правник) сам реч г(о)с(по)дств(а) ми.

Пис(а) ѡ Тръговици(е), ап(риліе) ѿѡ <29> д(ь)н(и), л(ѣ)т(о) *зрне <7155/1647>.

† Іѡ Матею воевод(а) <m.p.>.

† Іѡ Матею воевод(а), м(и)л(о)стїю Б(о)жїю, г(о)с(по)д(и)нь.

Nr. 322. Orig., hârtie difolio (29,9 x 19,5 cm), cerneală neagră, rupt la îndoituri, sigiliu domnesc mijlociu, aplicat în ceară roșie, păstrat.

ANB, Condica mănăstirii Slobozia lui Enache, f. 402, nr. 12 (rez.).

EDIȚII: Florin Marinescu, *op. cit.*, p. 85–86, nr. 115 (rez. după orig.); DRH, B, vol. XXXII, p. 129–130, nr. 120 (rez.); Vasile Gh. Ion, *op. cit.*, p. 26, nr. 151 (menț. după copie); CDȚR, vol. VI, p. 311, nr. 814 (rez. după rez.).

¹ „hramul Sfinților fără de trup Arhistrategii Mihail și Gavril și părintelui egumen Partenie”.

² Loc liber.

³ Rupt.

49

1650 (7158) iunie 13

Jupâneasa Mușa Meiuțeașca și fiul ei, Sava, au vândut comisului Postolache 100 de stânjeni de „ocină stătătoare” în satul Păpeni, dar Leca Meiuță din Berilești, fratele Mușei, „i-a lepădat” banii comisului ca să țină el moșia vândută. Apostolache nu a vrut să ia banii, ci a cerut ocină pentru ocină. De aceea, pentru acei bani, Mușa i-a dat o țigancă.

Martori: Pătru Blagodescu, Hranete postelnic, Anghel logofăt, Frangule, Enușcul, Paraschiva, fiul lui Lațco, și fratele lui Șerban, toți din orașul Floci.

A scris Tudor județul din orașul Floci.

Sava, fiul lui Iorga.

Nr. 341. Rez. după orig., hârtie (31 x 21 cm), cerneală neagră, o amprență digitală aplicată în aceeași cerneală. Florin Marinescu, *op. cit.*, p. 91, nr. 129 (rez. după orig.).

50

1651 (7159) iulie 15

Mușat i-a vândut lui Necula o jumătate dintr-o vie lucrată, măsurând 3 prăjini, cu 3.000 de bani și 3 costande, adică 10 ughi.

Martori: Godean roșul din Năeni, Ion, Pătru, popa Barbul din Poeni, Ene Bulagiul, Stanciul din Poeni, Itul, Mihalcea, Ionașcu pârcălabul, Pârcu al lui Radu, Stan, popa Neagul, popa Manea.

Nr. 847. Rez. după orig., hârtie difolio (30,1 x 20,2 cm), cerneală neagră, scris defectuos și cu greșeli, împreună cu documentul următor. Florin Marinescu, *op. cit.*, p. 92, nr. 131 (rez. după orig.).

51

1651 (7159) iulie 15

Necula cumpără de la Todor din Năeni jumătate de vie, din dealul de sus, cu 5 ughi.

Martori: Radul roșul din Văleni, popa Pătru, Godean, Hența, Ion, Necșa portar, Itul, Mușat stegarul, Moșu, Drăgușin, popa Neagul, Mihalcea, Stan, popa Manea.

Nr. 847. Rez. după orig., hârtie difolio (30,1 x 20,2 cm), cerneală neagră, scris împreună cu documentul anterior. Florin Marinescu, *op. cit.*, p. 92, nr. 132 (rez. după orig.).

52

1653 septembrie 4

Godean roșul și cumnatul său, Vlad, părintelui Partenie de la mănăstire, un pogon de loc de și-au pus curtea, pentru 3 mănzați.

Martori: Bran ceauș, Necșa pârcălab, popa Neagul, Mușat stegar, Moiș roșul, Drăgușin. A scris popa Duminecă din Năeni.

Nr. 467. Rez. după orig., hârtie (20,5 x 18 cm), două amprente digitale aplicate în aceeași cerneală. Florin Marinescu, *op. cit.*, p. 94, nr. 136 (rez. după orig.).

DOCUMENTS FROM THE ARCHIVES OF THE DOCHEIARIU MONASTERY OF MOUNT ATHOS (1617–1653)

Abstract

Fifty-two documents from the rich Romanian archives of the Docheiariou Monastery of Mount Athos are published, including 36 after the originals (two Slavic-Romanian documents) and 16 abstracts (two from Slavic-Romanian documents). The documents do not deal with the relations between Wallachia and the Docheiariou Monastery, but with the wealth amassed by the Slobozia of Enache and Apostolache Monasteries, both dedicated to the Docheiariou Monastery. They do not contain information of great importance for the history of Wallachia, but give instead small details on the history of the two aforementioned

Romanian monasteries and add to the number of seventeenth-century documents preserved until now. In the introduction, the authors correct the dating of 14 documents of the same period, published under wrong dates in the Greek catalogue of the Romanian archives of Docheiariou.

Keywords: Docheiariou Monastery of Mount Athos; Slobozia of Enache Monastery; Apostolache Monastery; seventeenth century; Wallachia